



รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนาและประเมินผลบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “พื้นฐานการถ่ายภาพ” ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถม

The Development and Evaluation for Computer-Assisted Instruction in ‘Basic Photography’ from Gagne’s Instructional Model for Primary School

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย เกษมสานต์

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ 2556

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนาและประเมินผลบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “พื้นฐานการถ่ายภาพ” ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถม

The Development and Evaluation for Computer-Assisted Instruction in ‘Basic Photography’ from Gagne’s Instructional Model for Primary School

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย เกษมศานต์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **145622**
พ.ค.เดือน.ปี **10** ส.ค. 2560

1283330๗

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ 2556

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) “การพัฒนาและประเมินผลบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “พื้นฐานการถ่ายภาพ” ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถม”

แหล่งเงิน ทุนวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน

ประจำปีงบประมาณ.....ปี 2556.....**จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน...**300,000.....**บาท**

ระยะเวลาการทำวิจัย.....ปี ตั้งแต่.....1 ตุลาคม 2555.....ถึง.....1 ตุลาคม 2556

ชื่อสกุล หัวหน้าโครงการ พร้อมระบุหน่วยงานต้นสังกัด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย เกษมสานต์

สาขาการถ่ายภาพ กลุ่มวิชานิตศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้คือ เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “พื้นฐานการถ่ายภาพ” ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 (80/80) และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คนของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาลาดกระบัง โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ “พื้นฐานการถ่ายภาพ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาขึ้น โดยดัดแปลงจากตำราเรียนวิชาพื้นฐานการถ่ายภาพของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนำแนวคิดการพัฒนาบทเรียนจากโรเบิร์ต กาเย่ดังนี้ 1. เร่งเร้าความสนใจ, 2. บอกวัตถุประสงค์, 3. ทบทวนความรู้เดิม, 4. นำเสนอเนื้อหาใหม่, 5. ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้, 6. กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน, 7. ให้ข้อมูลย้อนกลับ, 8. ทดสอบความรู้ใหม่, 9. สรุปและนำไปใช้ สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคือ E1/E2 (80/80) และการทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนใช้ค่าสถิติ paired t-test ผลการศึกษาพบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนที่สร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพ 86.75/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ “พื้นฐานการถ่ายภาพ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมชุดนี้สามารถนำไปใช้ในการจัดการการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์, พื้นฐานการถ่ายภาพ, โรงเรียนประถม, นักเรียน

Research Title: "The Development and Evaluation for Computer-Assisted Instruction in "Basic Photography" from Gagne's Instructional Model for Primary School"

Researcher: Asst, Prof. Kittichai Kasemsarn

Faculty: Architecture **Department:** Photography
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ABSTACT

The purpose of this study was to develop computer-assisted instruction in "Basic Photography" from Gagne's instructional model for primary school students which had effectiveness of E1/E2 (80/80) according to standard criteria and to compare learning achievement of the primary school students before and after studying. This research samples were selected from 100 primary school students' grade 6th of Sanghirun Wittaya, Ladkrabang. Additionally, this study develop a computer-assisted instruction by adapting from 'Basic Photography' textbook of Architecture Department, KMITL and using Robert Gagne's method: 1. Gain Attention, 2. Specify Objective, 3. Activate Prior Knoeledge, 4. Present New Information, 5. Guide Learning, 6. Elicit Response, 7. Provide Feedback, 8. Assess Performance, 9. Review and Transfer. The standard score set to indicate the effectiveness of this teaching program using computer program analysis was at E1/E2 (80/80) and paired t-test. The findings of this study revealed that the effectiveness of this computer-assisted instruction is 86.75/87.00 higher than the standard criteria (80/80). Moreover, there was a significant difference of learning achievement after studying by computer assisted instruction higher than before at the .05 level of significant. In conclusion, this computer-assisted instruction as a learning tool for primary school students can enhance knowledge on the topic 'Basic Photography' effectively.

Keywords: computer-assisted instruction, Basic Photography, primary school, student

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคคลต่างๆ ดังนี้

-นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 สาขาการถ่ายภาพจำนวน 12 คนที่เป็นอาสาสมัครสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา

-เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนการวิจัยของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ทุกท่านที่ช่วยตรวจเอกสารหลักฐานของงานวิจัยชิ้นนี้

“การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักวิจัยแห่งชาติ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากแหล่งทุน เงินงบประมาณแผ่นดินประจำปีงบประมาณ 2555”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย เกษมสานต์

1 กันยายน 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
1.4 ทฤษฎี สมมุติฐานของโครงการวิจัย	3
1.5 ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เช่น การเผยแพร่ในวารสาร จดสิทธิบัตร ฯลฯ และ หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	3
1.7 แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย	4
1.8 ระยะเวลาดำเนินการ	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน	5
2.2 ศิลปะศึกษาและเด็ก	5
2.3 แนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ (Robert Gagne)	6
2.4 แนวคิดการทดสอบประสิทธิภาพ สื่อการสอน	9
2.5 หนังสือภาพประกอบสำหรับเด็ก	13
2.6 ลักษณะหนังสือภาพสำหรับเด็ก	18
2.7 การเล่าเรื่องจากหนังสือภาพ	21
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องจากหนังสือภาพ	22

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย	27
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	23
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการวิจัย	32
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ E1/E2	32
4.3 การทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียน โดยการใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	35
บทที่ 5 ผลสรุปและข้อเสนอแนะ	39
5.1 ประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา	39
5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	39
5.3 ข้อเสนอแนะ	41
บทที่ 6 ผลงานสร้างสรรค์	42
6.1 การประยุกต์แนวความคิดการสอนจากโรเบิร์ต กาเย่ (Robert Gagne)	42
6.2 การใช้เนื้อหาการสอนจากตำราเรียน	44
6.3 ผลงานซีดีรอมสอนถ่ายภาพสำหรับนักเรียนชั้น ประถม ทั้ง 8 บท	44
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	79
ภาพการอบรมพื้นฐานการถ่ายภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถม	80
ผลงานภาพถ่ายก่อนและหลังการเรียน	87
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	103
1. การเผยแพร่ทาง CD สื่อการสอน	103
2. การเผยแพร่ทาง Facebook	109
3. การเผยแพร่ทางเว็บไซต์	110
ข้อมูลประวัติผู้วิจัย	112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางและภาพประกอบ

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1.1 แผนกิจกรรมหลักที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ รวมทั้งผลลัพธ์ (Output) ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาย์ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น	30
ภาพที่ 3.2 ภาพปก CD ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเบื้องต้น จำนวน 3 แบบ	31
ตารางที่ 4.1 เกณฑ์การให้คะแนนผลงาน	32
ตารางที่ 4.2 คะแนนของนักเรียนชั้นประถมก่อนการเรียน ระหว่างการเรียน และหลังการเรียน	33
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนเพื่อคำนวณ E1/E2	34
ตารางที่ 4.4 แผนการทดลอง One – Group Pretest – Posttest Design	35
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยคะแนนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	36
ตารางที่ 4.6 การทดสอบไคโมโกรอฟ-สเมียร์นอฟ	37
ตารางที่ 4.7 การทดสอบสมมุติฐานด้วย paired t-test	37
ภาพที่ 6.1 เนื้อหาของบทเรียนทั้ง 8 บท	73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานต่าง ๆ ได้หลากหลาย รวมถึงงานทางการศึกษา โดยได้มีการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ในลักษณะของการนำเสนอบทเรียนแทนผู้อาจารย์ผู้สอน ซึ่งมีประโยชน์เนื่องจากผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองได้ในทุกที่ทุกเวลาโดยไม่ต้องมีอาจารย์ผู้สอนคอยกำกับ และยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและความสนใจในเนื้อหาที่เรียน เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น สามารถแสดงผลทั้งตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงบรรยาย และดนตรีประกอบ ซึ่งนำเสนอในรูปแบบที่มีปฏิสัมพันธ์สามารถโต้ตอบได้ ทำให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจมากขึ้น

ในปัจจุบันงานวิจัยมากมายแสดงให้เห็นได้ว่ามีการใช้คอมพิวเตอร์ในด้านการศึกษากว้างขวางโดยเฉพาะในปัจจุบันที่รัฐบาลสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางคอมพิวเตอร์ขนาดพกพา (Tablet) สำหรับนักเรียนประถม (คำแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรี, 2554) ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาเนื้อหาคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย เพื่อใช้สำหรับนักเรียนประถมขึ้น นอกจากนี้การเรียนการสอนศิลปะในนักเรียนประถมทำให้เกิดการพัฒนาในด้านความคิดสร้างสรรค์ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับทุกอาชีพ โดยเฉพาะการเรียนถ่ายภาพซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการติดต่อสื่อสารร่วมกับผู้อื่น และได้ออกไปสัมผัสใกล้ชีวิตธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนชั้นประถมเกิดพัฒนาการที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของตนเอง และส่งผลให้เป็นผู้ใหญ่ที่เป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อเผยแพร่สื่อการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับโรงเรียนและผู้สนใจ

ตารางที่ 1.1 แผนกิจกรรมหลักที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ รวมทั้งผลลัพธ์ (Output) ที่คาดว่าจะได้รับ

วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	ระยะเวลา	ผลลัพธ์
เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80	-รวบรวมข้อมูลจากหนังสือและงานวิจัยอื่นๆ -ผลิต CD สื่อการสอน	ตค. 55 ถึง มีค. 56	นำเสนอเป็น CD สื่อการสอน
เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (ป. 4-6)	ทดสอบบทเรียนโดยการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปลาย	เมษ. 56 ถึง กย. 56	ข้อมูลงานวิจัย
เพื่อเผยแพร่สื่อการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับโรงเรียนและผู้สนใจ	จัดส่ง CD สื่อการสอนที่ผลิตและปรับปรุงแก้ไขให้กับโรงเรียนที่สนใจ	เมษ. 56 ถึง กย. 56	

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปลาย (ป4-6) ของโรงเรียนในเขตลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2555-2556 เท่านั้น
2. กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยชิ้นนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยา ลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2555-2556 เท่านั้น จำนวน 100 คนที่ได้มาจากการรับสมัครเข้าร่วมโครงการ
3. เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนเป็นเนื้อหาจากตำราเรียนของวิชาพื้นฐานการถ่ายภาพ และวิชาภาพถ่ายประกอบนิตยสาร (กิตติชัย เกษมศานต์, 2553, 2556) สาขาวิชาออกแบบ คณะสถาปัตยกรรม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน เป็นหลัก

1.4 ทฤษฎี สมมุติฐานของโครงการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 (80/80)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยตัวแปรอิสระ คือ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ เรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" และ ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.5 ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

1. การวิจัยในระยะแรกจะได้ผลผลิตคือ ทฤษฎีความรู้, ตัวแปรใหม่ๆ ของการออกแบบบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ และผลสำเร็จของงานวิจัยระยะนี้เป็นผลสำเร็จเบื้องต้น (P)

งานวิจัยชิ้นนี้นำไปสู่ผลสำเร็จที่เป็นผลลัพธ์ (Outcome) ดังนี้

2. งานวิจัยจะเกิดประโยชน์ในเรื่องการวัดผลที่เป็นรูปธรรม ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ ว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 (80/80) หรือไม่และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลสำเร็จของงานวิจัยระยะนี้เป็นผลสำเร็จตาม เป้าประสงค์ (G)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เช่น การเผยแพร่ในวารสาร จดสิทธิบัตร ฯลฯ และ หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ เรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ที่ เหมาะสมสำหรับเด็กประถม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 (80/80) และนำไปเผยแพร่

ให้กับโรงเรียนทั่วประเทศต่อไปเพื่อใช้กับคอมพิวเตอร์แบบพกพาและแท็บเล็ต (Tablet) ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อนำไปใช้ในวิชาอื่นๆ ต่อไป
3. นำไปเผยแพร่เป็นบทเรียนบนเว็บไซต์ได้ เพื่อให้ผู้สนใจได้ศึกษาต่อไป
4. เป็นองค์ความรู้ในการวิจัยต่อไป เนื่องจากงานวิจัยของไทยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนการถ่ายภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถมยังไม่เคยมีมาก่อน และงานวิจัยชิ้นนี้จะนำไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการในระดับประเทศ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจต่อไป

1.7 แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

1. เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการระดับประเทศที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับคอมพิวเตอร์ทั่วไปและคอมพิวเตอร์พกพา (Tablet) และส่งไปตามโรงเรียน ทั่วประเทศ เพื่อใช้เป็นเนื้อหาการเรียนการสอนและการพัฒนาต่อไป
3. จัดทำเป็นเว็บไซต์เพื่อให้ผู้สนใจสามารถได้ศึกษาได้

1.8 ระยะเวลาดำเนินการ 1 ตุลาคม 2555 ถึง 30 กันยายน 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer assisted instruction) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายเช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ถูกจัดกระทำไว้อย่างเป็นระบบมีแบบแผน โดยใช้คอมพิวเตอร์นำเสนอและจัดการเพื่อให้ผู้เรียนได้ทำงานตามความสามารถของตนเองโดยไม่จำเป็นต้องมีทักษะความรู้ หรือมีประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์มาก่อน (มนต์ชัย เทียนทอง, 2545) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนหมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน โดยมีทั้งใช้ เป็นสื่อเสริมการสอนที่มีการใช้สื่ออื่น ๆ เป็นกิจกรรมหลักอยู่แล้วเช่น การใช้เสริมการสอนของครูที่บรรยาย ในห้องเรียนปกติเป็นต้น หรือการใช้เป็นสื่อหลักในการเรียนการสอนเช่น การใช้เป็นสื่อการฝึกอบรมต่าง ๆ ในลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นการเสริมหรือทดแทนการเรียนการสอนของครูเป็นต้น (สุรเชษฐ์ เวชชพิทักษ์, 2546) สรุปได้ว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง สื่อที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ ในการนำเสนอบทเรียนที่ได้มีการจัดลำดับเนื้อหาและวิธีการนำเสนออย่างเป็นระบบแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียน จะมีการโต้ตอบโดยตรงกับคอมพิวเตอร์ในระหว่างการเรียนได้

2.2 ศิลปศึกษาและเด็ก

อำนาจ เย็นสบาย (2545) กล่าวว่าวิชาศิลปศึกษาสามารถสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น พฤติกรรมที่รักอิสรภาพ รักความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสำนึกที่ดีต่อธรรมชาติ สังคมสิ่งแวดล้อมตั้งแต่บ้าน โรงเรียน ชุมชน สังคมประเทศชาติ และวิชาศิลปศึกษาสามารถจัดกิจกรรม สอนองเป้าหมายดังกล่าวควบคู่กับวิชาอื่นได้

วิรุณ ตั้งเจริญ (2545) กล่าวว่า จากจุดประสงค์เฉพาะของศิลปศึกษา เราจะพบว่าหลักสูตรได้ เน้นคุณค่าของการฝึกปฏิบัติกิจกรรมศิลปะ ในระดับวัยเด็กไว้ 3 ด้านคือ

1. คุณค่าทางด้านจิตใจ (Spiritual Values) ได้แก่ ธรรมเนียมที่พึงมีต่อศิลปะ การชื่นชมต่อธรรมชาติและ การเห็นคุณค่าของความงาม
2. คุณค่าทางกาย (Physical Values) ได้แก่ การแสดงออกด้วยการริเริ่มสร้างสรรค์การแสดงออก ตามความถนัด และความสามารถเฉพาะบุคคล รวมทั้งมีความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน
3. คุณค่าทางสังคม (Social Values) ได้แก่ การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

วิรุณ ตั้งเจริญ กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ จำเป็นต้องมีอยู่ในทุกวิชาชีพ ทุกคน ไม่ว่าจะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักวิทยาศาสตร์ หมอ นักดนตรี ข้าราชการ ชาวนา แต่เด็กในสังคมไทยขาดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ เพราะระบบโรงเรียนไม่ได้ช่วยสร้างให้คนมีความคิดสร้างสรรค์ แต่คิดปะมีพลังผลักดันความคิด สร้างสรรค์สูง ซึ่งสามารถแสดงออกมาในรูปแบบการณต่างๆ กัน และความคิดสร้างสรรค์เป็นไปได้อย่าง กระบวนการคิดและปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรม (วิภูณ ตั้งเจริญ. 2545)

2.3 แนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ (Robert Gagne)

บทความทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, (2554) อธิบายว่า โรเบิร์ต กาเย่ (Robert Gagne) เป็นนักปรัชญาและจิตวิทยาการศึกษาชาวอเมริกาผู้ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการสอน คือ ทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ (Condition of Learning) โดยทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่นั้นจัดอยู่ในกลุ่ม ผสมผสาน (Gagne's eclecticism) ซึ่งเชื่อว่าความรู้มีหลายประเภทบางประเภทสามารถเข้าใจได้อย่าง รวดเร็วไม่ต้องใช้ความคิดที่ลึกซึ้งซึ่งบางประเภทมีความซับซ้อนจำเป็นต้องใช้ความสามารถในขั้นสูง ซึ่งโรเบิร์ต กาเย่ (Robert Gagne) ได้เสนอแนวคิด 9 ข้อ เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในการ ออกแบบ บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยเน้นที่หลักการนำเสนอเนื้อหา จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากกรณี ปฏิสัมพันธ์ดังต่อไปนี้

2.3.1. เร่งเร้าความ สนใจ (Gain Attention)

ก่อนที่จะเริ่มทุกครั้ง ควรมีการจูงใจ และเร่งเร้าความสนใจให้ผู้เรียนอยากเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงควรเริ่มด้วยการ ใช้ภาพ แสง สี เสียง หรือใช้สื่อ ประกอบกันหลายๆ อย่าง โดยสื่อที่สร้างขึ้น

ในขั้นตอนแรกนี้ก็คือ การนำเสนอหน้าเรื่อง (Title) ของ บทเรียนซึ่งหลักสำคัญ ประการหนึ่งของการออกแบบในสื่อนี้ คือ ควรให้ สายตาของ ผู้เรียนอยู่ที่จอภาพ โดยไม่พะวงอยู่ที่แป้นพิมพ์ หรือส่วนอื่นๆ โดยมีข้อพิจารณาดังนี้

- 1.1 ใช้ภาพกราฟฟิกที่มี ขนาดใหญ่ชัดเจน ง่าย และไม่ซับซ้อน
- 1.2 ใช้เทคนิคการนำ เสนอ ที่ปรากฏภาพได้ เร็ว เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเบื่อ
- 1.3 ควรให้ภาพปรากฏ บน จอภาพระยะหนึ่ง จนกระทั่งผู้เรียนกดแป้นพิมพ์ใดๆ จึง เปลี่ยนไปสู่อุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อสร้าง ความ คุ่นเคยให้กับผู้เรียน
- 1.4 เลือกใช้ ภาพกราฟฟิกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ระดับความรู้ และเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน ใช้ ภาพเคลื่อนไหว หรือ ใช้ เทคนิคการนำเสนอภาพผลพิเศษเข้าช่วย เพื่อแสดงการ เคลื่อน ไหวของ ภาพ แต่ ควรใช้เวลาสั้นๆ และง่าย เลือกใช้สี ที่ตัดกับฉากหลังอย่าง ชัดเจน โดยเฉพาะสีเข้ม เลือกใช้ เสียงที่ สอดคล้องกับภาพกราฟฟิกและเหมาะสม กับเนื้อหาบทเรียน ควรบอกชื่อเรื่องบทเรียนไว้ด้วยในส่วน ของ หน้า เรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 บอกวัตถุประสงค์ ประสงค์ (Specify Objective)

วัตถุประสงค์ของบทเรียน นับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อ กระบวนการเรียนรู้ ที่ผู้เรียน จะได้ทราบถึง ความ คาดหวังของบทเรียนจากผู้เรียน ยังเป็นการแจ้งให้ ทราบ ล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหา รวมทั้งเค้า โครงของเนื้อหาอีกด้วย การที่ผู้ เรียนทราบถึงขอบเขตของเนื้อหาอย่าง คร่าวๆ จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถ ผสมผสาน แนวความคิดในรายละเอียดหรือส่วน ย่อยของเนื้อหาให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับ เนื้อหาในส่วนใหญ่ได้ ซึ่งมีผลทำให้การเรียนรู้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอก วัตถุประสงค์บทเรียน จำแนกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ วัตถุประสงค์ทั่วไป และ วัตถุประสงค์เฉพาะ หรือ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม การบอกวัตถุประสงค์ของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมักกำหนดเป็น วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื่องจาก เป็นวัตถุประสงค์ที่เฉพาะ สามารถวัดได้และสังเกตได้ การนำเสนอที่เหมาะสม หรืออาจให้ผู้เรียน กดแป้น พิมพ์เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ต่อไปทีละข้อก็ได้ เพื่อให้การนำเสนอวัตถุประสงค์น่าสนใจยิ่งขึ้น อาจใช้ กราฟฟิกง่ายๆ เข้าช่วย เช่น ตีกรอบ ใช้ลูกศร และใช้รูปทรง เรขาคณิต แต่ไม่ควรใช้การเคลื่อนไหวเข้าช่วย โดยเฉพาะกับตัวหนังสือ

2.3.2 ทบทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge)

การทบทวนความรู้ เดิมก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้ เรียน มีความจำ เป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องหาวิธีการประเมิน ความรู้ที่จำเป็น สำหรับบท เรียนใหม่ เพื่อไม่ ให้ผู้เรียน เกิดปัญหาในการเรียนรู้ วิธีปฏิบัติโดยทั่วไป สำหรับบท เรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนก็ คือ การทดสอบก่อนบทเรียน (Pre-test) ซึ่งเป็นการประเมิน ความรู้ของผู้ เรียน เพื่อทบทวนเนื้อหาเดิมที่เคยศึกษาผ่านมาแล้ว และ เพื่อเตรียมความพร้อม ในการ รับเนื้อหาใหม่ นอกจากจะเป็นการตรวจวัดความรู้พื้นฐาน แล้ว บท เรียนบาง เรื่อง อาจใช้ผลจากการทดสอบก่อนบทเรียนมาเป็นเกณฑ์ จัดระดับความ สามารถของผู้ เรียน เพื่อจัดบทเรียนให้ตอบสนองต่อระดับความสามารถ ของผู้เรียน เพื่อ จัดบท เรียนให้ตอบสนองต่อระดับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน แต่ละคน

2.3.4 นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Present New Information)

หลักสำคัญในการนำ เสนอเนื้อหาของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็คือ ควรนำ เสนอ ภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ประกอบกับคำอธิบายสั้นๆ ง่าย แต่ ได้ใจความ การใช้ภาพประกอบ จะทำ ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ขึ้น และมีความคงทน ในการ จำได้ดีกว่าการใช้คำอธิบายเพียงอย่างเดียว โดยหลักการที่ว่า ภาพจะช่วย อธิบาย สิ่งที่เป็นนามธรรมให้ง่ายต่อการรับรู้ แม้ในเนื้อหาบาง ช่วงจะมีความยากใน การที่จะ คิดสร้างภาพประกอบ แต่ก็ควรพิจารณาวิธี การต่างๆ ที่จะนำเสนอด้วยภาพ ให้ได้ แม้จะมีจำนวนน้อย แต่ก็ยังดีกว่าคำอธิบาย เพียงคำเดียว ภาพที่ใช้ในบท เรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำแนก ออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ ภาพ นิ่ง ได้แก่ ภาพลายเส้น ภาพ 2 มิติ ภาพ 3 มิติ ภาพ ถ่ายของจริง แผน ภาพ แผน ภูมิ และกราฟ อีกส่วนหนึ่งได้แก่ภาพเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5 ชี้นำแนวทางการเรียนรู้ (Guide Learning)

ตามหลักการและเงื่อนไขการเรียนรู้ (Condition of Learning) ผู้เรียนจะ จำเนื้อหา ได้ดี หากมีการจัดระบบ การ เสนอเนื้อหาที่ดีและสัมพันธ์กับประสบการณ์ เดิมหรือ ความรู้เดิมของผู้ เรียน บาง ทฤษฎีกล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ที่กระจำจาง ชัด (Meaningfull Learning) นั้น ทางเดียวที่จะเกิดขึ้นได้ก็คือการที่ ผู้เรียน วิเคราะห์ และตีความใน เนื้อหาใหม่ลงบนพื้นฐานของความรู้และ ประสบการณ์เดิม รวมกัน เกิด เป็นองค์ความรู้ใหม่ ดังนั้น หน้าที่ของผู้ออก แบบคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน ในขั้นนี้ ก็คือ พยายามค้นหา เทคนิคในการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียน นำความรู้ เดิมมาใช้ ในการ ศึกษาความรู้ใหม่

2.3.6 กระตุ้นการตอบสนอง บทเรียน (Elicit Response)

นักการศึกษา กล่าว ว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้นเกี่ยวข้องกับ โดยตรงกับ ระดับและขั้นตอนของการประมวลผลข้อมูล หากผู้เรียนได้มี โอกาส ร่วม คิด ร่วมกิจกรรมใน ส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหา และ ร่วมตอบคำถาม จะส่งผลให้มี ความจำดีกว่าผู้เรียนที่ใช้วิธีอ่านหรือคัดลอก ข้อความจากผู้อื่น เพียงอย่างเดียว บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีข้อได้เปรียบกว่าสื่อทัศน ูปกรณ์อื่นๆ เช่น วิ ดีทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ เทปเสียง เป็นต้น ซึ่งสื่อการเรียนการสอนเหล่านี้ จัด เป็น แบบปฏิสัมพันธ์ ไม่ได้ (Non-interactive Media) แตกต่างจาก การเรียน ด้วยบท เรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้เรียนสามารถ มีกิจกรรมร่วมในบท เรียนได้ หลาย ลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น เลือ กกิจกรรม และปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน

2.3.7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Provide Feedback)

ผลจากการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะกระตุ้นความสนใจ จากผู้ เรียน ได้มาก ขึ้น ถ้าบทเรียนนั้นทำทนาย โดยการบอกเป้าหมายที่ชัดเจน และแจ้งให้ ผู้เรียนทราบวาระขณะนั้น ผู้เรียน อยู่ที่ส่วนใด ห่างจากเป้าหมายเท่าใด การให้ ข้อมูลย้อนกลับดังกล่าว ถ้า นำเสนอด้วย ภาพจะช่วย เร่งเร้าความสนใจได้ดี ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะถ้าภาพ นั้นเกี่ยวกับ เนื้อหาที่เรียน

2.3.8 ทดสอบความรู้ใหม่ (Assess Performance)

การทดสอบความรู้ ใหม่หลังจากศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เรียกว่า การ ทดสอบหลังบทเรียน (Post-test) เป็นการเปิด โอกาสให้ผู้ เรียนได้ทดสอบ ความรู้ ของตนเอง นอกจากนี้จะ ยังเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ว่า ผ่าน เกณฑ์ที่ กำหนดหรือไม่ เพื่อที่จะไปศึกษาในบทเรียนต่อไป หรือ ต้องกลับ ไปศึกษา เนื้อหา ใหม่ การทดสอบหลังบทเรียนจึงมีความจำเป็นสำหรับบท เรียน คอมพิวเตอร์ ช่วย สอนทุกประเภท นอกจากจะเป็นการประเมินผลการ เรียนรู้แล้ว การ ทดสอบยังมีผลต่อ ความคงทน ในการจดจำเนื้อหาของผู้เรียนด้วย

2.3.9 สรุปและนำไปใช้ (Review and Transfer)

การสรุปและนำไปใช้ จัดว่าเป็นส่วนสำคัญในขั้นตอนสุดท้ายที่บทเรียนจะ ต้องสรุป มโนคติของ เนื้อหาเฉพาะประเด็นสำคัญๆ รวมทั้งข้อเสนอนี้ต่างๆ เพื่อ เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้มีโอกาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทบทวน ความรู้ของตนเองหลังจากศึกษาเนื้อหาผ่าน มาแล้ว ในขณะที่เดียวกัน บทเรียนต้องชี้แนะเนื้อหาที่ เกี่ยวข้องหรือให้ ข้อมูล อ่างอิง เพิ่มเติม เพื่อแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในบทเรียนถัดไป หรือนำ ไป ประยุกต์ใช้กับ งานอื่นต่อไป

2.4 แนวคิดการทดสอบประสิทธิภาพ สื่อการสอน

มนตรี แย้มสสิกร (2550) กล่าวอ้างอิงในงานวิจัยชื่อ "เกณฑ์ประสิทธิภาพในงานวิจัยและพัฒนา สื่อการสอน: ความแตกต่าง 90/90 Standard และ E1/E2" ว่าแนวคิดสะท้อนประสิทธิภาพสื่อการสอนที่ นิยมปฏิบัติ มี 2 แนวทาง คือ ยึดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (The 90/90 standard) ของเบรื่อง กุมุท, (2519) และ ยึดเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 ของชัยยงค์ พรหมวงศ์, (2520, หน้า 135)

2.4.1 การทดสอบประสิทธิภาพโดยยึดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

นักวิจัยที่เสนอแนวคิด เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (The 90/90 Standard) คนแรก (ในประเทศไทย) คือ รองศาสตราจารย์ ดร.เบรื่อง กุมุท ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่ง เขียนหนังสือ ชื่อ เทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม (เบรื่อง กุมุท, 2519) โดยหลักการของเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เป็นวิธีการที่ได้รับการพัฒนามาเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม (Programmed textbook)

2.4.2 แนวคิดพื้นฐานของการสร้างเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

การประเมินตามแนวคิดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 เป็นการบอกค่าประสิทธิภาพของบทเรียน สำเร็จรูป หรือบทเรียนโปรแกรม (Programmed Materials หรือ Programmed Textbook หรือ Programmed Lesson) ซึ่งเป็นสื่อที่มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองเป็นสำคัญ หลัก จิตวิทยาสำคัญที่เป็นฐานคิดความเชื่อของสื่อชนิดนี้คือทฤษฎีการเรียนรู้แบบรอบรู้ (Mastery Learning) ซึ่ง มีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ หากจัดเวลาเพียงพอจัดวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนก็ สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนได้ (Bloom, 1981)

2.4.3 นิยามความหมาย "เกณฑ์มาตรฐาน 90/90"

มนตรี แย้มสสิกร (2550) ได้อธิบายว่าความหมายของ "เกณฑ์มาตรฐาน 90/90" กับการเขียน ค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 90/90$ หรือ "80/80" เป็นคนละแนวคิดทั้งนี้เนื่องจากในวงวิชาการการวิจัยและ พัฒนาสื่อมีงานวิจัยที่เขียนสื่อสารการหาประสิทธิภาพสื่อที่ก่อให้เกิดความสับสน

โดยนิยามความหมาย "เกณฑ์มาตรฐาน 90/90" (The 90/90 Standard) ดั้งเดิม คือ 90 ตัวแรก เป็นคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มซึ่งหมายถึงนักเรียนทุกคน เมื่อสอนครั้งหลังเสร็จให้คะแนนเสร็จ นำคะแนนมา หาค่าร้อยละให้หมดทุกคะแนนแล้วหาค่าร้อยละเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ถ้าบทเรียนโปรแกรมถึงเกณฑ์ ค่าร้อยละ เฉลี่ยของกลุ่มจะต้องเป็น 90 หรือสูงกว่า (เบรื่อง กุมุท, 2519, หน้า 129) 90 ตัวที่สองแทนคุณสมบัติที่ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมด ได้รับผลสัมฤทธิ์ ตามความมุ่งหมายแต่ละข้อ และทุกข้อของบทเรียน โปรแกรมนั้น (เบรื่อง กุมุท. 2519: 129)

2.4.4 หลักการการประเมิน

การประเมินสื่อที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะมุ่งรับประกันคุณภาพใน 2 ประเด็น คือ 1.บ่งบอกคุณภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 2.บ่งบอกศักยภาพของสื่อว่าสามารถจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้เป็นจำนวนเท่าใด

2.4.5 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

การกำหนดวิธีการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 มีความหมายต่าง ๆ กันไปตามผู้ ที่ตีความ แต่หากพิจารณาตามหลักการและแนวคิดของ Bloom, (1981) ที่พัฒนาแนวทางการจัดการเรียน เพื่อรอบรู้ ประกอบกับแนวคิดของรองศาสตราจารย์ ดร.เบรื่อง กุมุท (2519) ที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเกณฑ์ มาตรฐาน 90/90 ไว้ดังนี้ "เราขอให้ 90 ตัวแรก เป็นคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มซึ่งหมายถึงนักเรียนทุกคน เมื่อ สอนครั้งหลังเสร็จให้คะแนนเสร็จ นำคะแนนหาค่าร้อยละให้หมดทุกคะแนน แล้วหาค่าร้อยละเฉลี่ยของทั้ง กลุ่ม ถ้าบทเรียนโปรแกรมถึงเกณฑ์ ค่าร้อยละเฉลี่ยของกลุ่มจะต้องเป็น 90 หรือสูงกว่า" "90 ตัวที่สอง แทน คุณสมบัติที่ว่า ร้อยละ90 ของนักเรียนทั้งหมด ได้รับผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายแต่ละข้อ และทุกข้อของ บทเรียนโปรแกรม นั้น สมมติว่าบทเรียนทั้งบท วัดทุกจุดมุ่งหมายด้วยข้อสอบจำนวน 10 ข้อ และเราทดสอบ นักเรียน 100 คน ด้วยข้อสอบนี้ เราจะไมยอมให้นักเรียนทำข้อไหนผิดเลย ได้ 90 คน หรือ มากกว่าที่ทำผิดบางข้อขึ้นเกินกว่าร้อยละ 10 จะต้องมีการแก้ไขข้อนั้น ๆ เสียใหม่ แล้วทำการทดสอบ บทเรียนอีก" (เบรื่อง กุมุท, 2519 หน้า 129)

จากความเห็นข้างต้น หากนำมารวมกับองค์ความรู้ด้านการวัดผลและประเมินผลที่ว่า การสร้าง ข้อสอบที่ดี จะต้องมื่อข้อสอบที่เป็นตัวแทนในการวัดตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครบถ้วนและในแต่ละ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นมีข้อสอบมากกว่าหนึ่งข้อ เป็นตัวชี้วัดว่าผู้เรียนมีความรู้ตรงตามเกณฑ์ของ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ ดังนั้นการกำหนดนิยามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ที่ชัดเจนจะเป็นดังนี้ 90 ตัวแรก หมายถึงร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งกลุ่มที่ได้จากการวัดด้วยแบบทดสอบวัดความรอบรู้ หลังจากเรียนจากบทเรียนที่สร้างขึ้นจบลง 90 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สามารถทำ แบบทดสอบ (วัดความรอบรู้หลังการเรียนจากบทเรียนที่สร้างขึ้นจบลง) โดยสามารถทำแบบทดสอบได้ผ่าน ตามเกณฑ์วัตถุประสงค์ ทุกวัตถุประสงค์

2.4.6 วิธีการคำนวณค่าประสิทธิภาพ

มนตรี แยมสกีกร (2550) กล่าวถึงวิธีการคำนวณค่าประสิทธิภาพดังนี้

1. สร้างตารางบันทึกผลการสอบหลังเรียนกระบวนการใช้สื่อที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะจบลงเมื่อ ผู้เรียนได้นำสื่อไปเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคลจนจบ และอาจจะเรียนหลายรอบในคราวเดียวกันก็ได้ จนผู้เรียนมั่นใจว่ามีความรอบรู้ในเรื่องนั้น ๆ อย่างเพียงพอแล้ว ก็จะต้องมาผ่านการทดสอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบหลังเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาไว้แล้ว (ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน) เมื่อผู้เรียนได้ผ่านการทดสอบจนครบ นำผลการทำข้อสอบของผู้เรียนแต่ละคนมาบันทึกลงในตารางบันทึกผลการสอบหลังเรียน ซึ่งตารางบันทึกผลการสอบนี้จะต้องแยกหมวดหมู่ของข้อสอบตามแต่ละวัตถุประสงค์เพื่อสะดวกต่อการพิจารณาการผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2. ตรวจสอบผลการสอบของผู้เรียนแต่ละคนดำเนินการตรวจสอบว่าผู้เรียนแต่ละคนได้คะแนนจากการสอบหลังเรียนคนละกี่คะแนน

3. พิจารณาผลการสอบว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเท่าใด ดำเนินการพิจารณาผู้เรียนเป็นรายบุคคลทีละวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมว่าผู้เรียนคนแรกมีผลการสอบตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ 1 หรือไม่ หากผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ก็พิจารณาวัตถุประสงค์ที่ 2 ต่อไป หากไม่ผ่านก็พิจารณาผู้เรียนคนใหม่ต่อไป แต่ถ้าผ่านก็พิจารณาวัตถุประสงค์ที่ 3 ต่อไป เช่นนี้จนครบทุกวัตถุประสงค์ หากผู้เรียนมีผลการสอบ"ผ่าน" ทุกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมก็จะเริ่มนับผู้เรียน คนนั้นเป็นคน ที่ 1 กระทำลักษณะเช่นนี้กับผู้เรียนทุกคน ทีละคนเรื่อยไปจนครบ ก็จะทำให้ได้จำนวนผู้เรียนที่ผ่านทุกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อนำไปคำนวณค่าประสิทธิภาพ 90 ตัวหลัง ต่อไป

2.4.7 การทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2

การพัฒนาแนวคิดการประเมินด้วยวิธีนี้เกิดขึ้นโดย ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520, หน้า 135) ซึ่งเป็นแนวคิดที่กำหนดขึ้นเพื่อการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนและสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ยกเว้นบทเรียนแบบโปรแกรม เนื่องจากมีวิธีทดสอบประสิทธิภาพการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้ โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรมเรียกว่า "กระบวนการ" (PROCESS) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (PRODUCTS) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่ประสิทธิภาพของชุดการสอนจะ กำหนดเป็นเกณฑ์ ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E1/E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520) หลักการพื้นฐานที่มาของแนวคิดการหาประสิทธิภาพ ชุดการสอน (E1/E2) มีแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญประกอบด้วย 1. การสร้างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างแท้จริง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับกระแง (Active Participation) โดยมีความเชื่อว่า การที่ผู้เรียนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติเข้ามามีส่วนร่วมทั้งกายและใจจะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงด้วยตนเองในระหว่างการเรียนซึ่งหากกระบวนการเรียนจากชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนนำทั้งการและใจมาร่วมในการเรียนรู้ได้ตลอดก็น่าจะเชื่อได้ว่าผล การเรียนรู้ขั้นสุดท้ายก็น่าจะดีตามไปด้วย ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการของทฤษฎี

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไปที่ละเล็กทีละน้อย (Gradual Approximation) โดยการจัดเรียงลำดับเนื้อหาสาระจากง่ายไปหายาก จากสิ่งที่ซับซ้อนน้อยค่อย ๆ เพิ่ม ความซับซ้อนสะสมมากขึ้นตามลำดับ

3.การจัดประสบการณ์แห่งความสำเร็จ (Success Experience) เพื่อสร้างความรู้สึที่ดี ความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน สร้างให้ผู้เรียนรู้สึกตระหนักในศักยภาพของตนเอง เพื่อให้เกิดความมั่นใจมีพลังใจในการที่จะพยายามเรียนรู้ต่อไปอย่างมีพลังและกระตือรือร้นมีชีวิตชีวา

4.การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ทันใด (Immediate Feedback) เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับทราบผลของการกระทำที่ตนเองได้กระทำลงไประหว่างการเรียนว่าผลของการกระทำดังกล่าวกระทำได้ออกต้องมีคุณภาพเพียงใด มีจุดเด่น จุดอ่อน ตรงไหนบ้างซึ่งข้อมูลย้อนกลับจะเป็น ส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการปรับตัว เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปสู่ทิศทางที่เป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ (มนตรี แย้มกสิกร, 2549) จากหลักการข้างต้น เป็นการนำหลักการของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบเชื่อมโยง กับผลของการกระทำ (Operant conditioning) มาประยุกต์ใช้นั้นเองจุดเด่นของการสะท้อนค่า ประสิทธิภาพ

มนตรี แย้มกสิกร (2550) กล่าวต่อว่าสื่อแบบ E1/E2 คือ จะสามารถพิจารณาและตรวจสอบ ผู้เรียนได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ระหว่างทางก่อนที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางของการเรียนรู้ นั้น ผู้เรียนมี พัฒนาการของการเรียนรู้เป็นอย่างไร หากมีปัญหาเกิดขึ้นสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้ว่า ผู้เรียนมีปัญหา ตั้งแต่จุดใดและเป็นปัญหาอย่างไรได้ นอกจากนั้นการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ยังสามารถพิจารณาและ ตรวจสอบได้ว่าผลการเรียนรู้รวบยอดสุดท้าย เป็นอย่างไร

จุดอ่อนของการสะท้อนค่าประสิทธิภาพสื่อแบบ E1/E2 คือ การแสดงค่าประสิทธิภาพของ กระบวนการระหว่างเรียน และค่าประสิทธิภาพรวบยอดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นยังเป็นการแสดงค่า แบบรวม โดยมองเฉพาะภาพรวมของกลุ่ม ยังขาดกระบวนการที่จะพิจารณาผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคล นอกจากนั้นค่าประสิทธิภาพที่แสดงออกมาเท่ากันของสองกลุ่มแต่คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสองกลุ่ม นั้นอาจจะมีการกระจายของระดับความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน (Learner ability deviation) โดย นิยามประสิทธิภาพ E1/E2 คือ

E1 หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่เกิดจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนจากชุดการสอน ของผู้เรียน (ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

E2 หมายถึง คำร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่เกิดจากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียน (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้)

2.5 หนังสือภาพประกอบสำหรับเด็ก

2.5.1 ความสำคัญของหนังสือภาพประกอบสำหรับเด็ก

การเล่าเรื่องสำหรับหนังสือภาพประกอบสำหรับเด็กเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ให้ผู้อื่นรับรู้ทางวาจา การที่เด็กมีโอกาสได้ตอบการเล่าเรื่องเป็นการช่วยให้เด็กได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของการใช้ภาษา วิธีการถ่ายทอดเหตุการณ์ให้ผู้อื่นรับรู้ และช่วยให้ผู้ใหญ่ได้รู้ว่า เด็กมีความสามารถทางภาษาและมีความคิดแตกฉานเพียงใด ซึ่งการที่เด็กจะเล่าเรื่องได้นั้นจะต้องมีประสบการณ์ในการฟังมาก่อนและถ่ายทอดออกมาเป็นการพูดซักถามและเล่าเรื่องราว ซึ่งจะทำให้เด็กเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้อื่นและปฏิบัติตนให้อยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2527: 398-399)

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2533) กล่าวว่า การเล่าเรื่องเป็นศิลปะของการใช้ภาษาที่ดี โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาด้านการฟังและการพูด ช่วยให้ได้จุดจำความต่อเนื่องของเรื่องราว เรียนรู้คำใหม่ และเสริมประสบการณ์ของตนได้ดียิ่งขึ้น การเล่าเรื่องมีจุดประสงค์ดังนี้

1. ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็ก
2. ตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก
3. ช่วยกระตุ้นให้เด็กมีความสนใจอยากอ่านหนังสือ
4. เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้งผู้เล่าและผู้ฟัง
5. ให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการสนทนา
6. ส่งเสริมในด้านมนุษยสัมพันธ์ คุณธรรม และเจตนาดีที่ดี
7. ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็ก รู้จักควบคุมอารมณ์ของตน

อมรรัตน์ เรื่องสกุล (2541: 17) กล่าวว่า “มนุษย์ใช้การเล่าเรื่องเป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันและใช้น้ำเสียงเป็นเครื่องปรุงแต่งเรื่องราวในการเล่าเรื่องซ้ำขึ้น นิทาน หรือตำนาน ซึ่งปรากฏอยู่ในทุกวัฒนธรรม นอกจากใช้น้ำเสียงและตัวอักษรในการเล่าเรื่องแล้ว รูปภาพก็สามารถเล่าเรื่องหรือสื่อความหมายได้เช่นกัน”

กรรณิการ์ ธิระสังวร (2545: 25) กล่าวว่า การเล่าเรื่องเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูนำมาจัดเป็นกิจกรรม โดยครูเป็นผู้เล่าเรื่องหรือให้เด็กเป็นผู้เล่าเรื่องประกอบภาพให้เพื่อนในชั้นฟัง โดยอาศัยกระบวนการการเล่าเรื่องเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การเล่าเรื่อง หมายถึง การใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการของเด็กในการคิดสร้างเรื่องราวขึ้นมา แล้วเล่าเรื่องผ่านตัวละครด้วยคำพูดและสีหน้าท่าทางเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ ซึ่งการเล่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องในที่นี่จะเป็นการเล่าเรื่องจากจินตนาการของเด็กปฐมวัยที่ใช้ตัวละครของหนังสือภาพที่ไม่มีคำบรรยายเป็นตัวแทนในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนออกมาเป็นเรื่องราวสอดคล้องกับเพื่อน ๆ ขณะที่เล่าเรื่องด้วยกันโดยมีภาพประกอบของหนังสือภาพเป็นฉากของเรื่อง

2.5.2 ทฤษฎีการเล่าเรื่อง

นพพร ประชากุล (2542) ได้อธิบายถึงศาสตร์แห่งเรื่องเล่าว่า เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง กระบวนทัศน์ในการศึกษาเรื่องเล่าใน 3 จุดใหญ่ด้วยกัน คือจุดที่ 1 มีการเปลี่ยนแปลงนิยามของเรื่องเล่า คือ เปลี่ยนจากเดิมที่มองว่า เรื่องเล่าเป็นภาพสะท้อนของความเป็นจริง (Reflection) มาเป็นการมองใหม่ว่าเรื่องเล่าไม่ได้เป็นสิ่งที่สะท้อนโลกของความเป็นจริง แต่เรื่องเล่ามีการประกอบสร้างในตัวของมันเอง ซึ่งในจุดนี้เองจึงหันมาให้ความสำคัญกับโครงสร้าง (Construction) ของเรื่องมากกว่ามองว่ามันสะท้อนความเป็นจริงที่อยู่ข้างนอก จุดที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงในกระบวนทัศน์ของการศึกษา คือ เรื่องขอบเขตของเรื่องเล่าจากเดิมที่เรื่องเล่าจะถูกมองว่าจำกัดตัวอยู่แต่เฉพาะวรรณกรรมที่เป็นเรื่องสมมติ (Fiction) ตอนนี้อย่างเดียวของการศึกษาเรื่องเล่าได้ขยายจากเรื่องสมมติออกไปสู่ตัวบทประเภทอื่นที่ไม่ใช่เรื่องสมมติ (Non-fiction) ทำให้ขอบเขตของตัวเรื่องเล่ากว้างขึ้นจากเดิมที่มีแต่เรื่องสั้น นิยาย ขยายออกไปสู่ข่าวสารคดี ฯลฯ จุดที่ 3 มีการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ เปลี่ยนจุดเน้นของเป้าหมายในการศึกษาเรื่องเล่าจากเดิมที่เน้นเรื่องความซาบซึ้ง (Appreciation) เปลี่ยนมาเน้นที่ความเข้าใจ (Understanding) เป็นหลัก แทนโดยไม่ได้ละทิ้งเรื่องความซาบซึ้งเพียงแต่ไม่เน้น แล้วพยายามทำความเข้าใจกับตัวเรื่องเล่ามากกว่า

มานิช ชุ่มเมืองปัก (2547: 13-18) กล่าวถึงองค์ประกอบการเล่าเรื่องว่าควรประกอบด้วย

1. เนื้อเรื่อง (Story) ที่เริ่มต้นด้วยเหตุการณ์หรือสถานการณ์หนึ่งโดยมีตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ที่ผันแปรไป และค่อย ๆ เพิ่มปัญหา อุปสรรคมากขึ้นจนถึงจุดสูงสุดหรือจุดวิกฤต (Climax) ของเหตุการณ์ หลังจากนั้นความเข้มข้นค่อยลดลงเมื่อมีการแก้ปัญหาของวิกฤตได้สำเร็จและเข้าสู่สถานการณ์ใหม่ต่อไป

2. วาทกรรม (Discourse) เป็นการใช้ภาษาในการถ่ายทอดเรื่องราวซึ่งมีทั้งภาษาพูดและภาษาท่าทางจากผู้เล่าสู่ผู้ฟังและมีการแลกเปลี่ยนการเล่าเรื่องระหว่างกันโดยมีเวลาของการเล่าเรื่องเป็นตัวลำดับเหตุการณ์ กำหนดระยะเวลาและความถี่ในการเล่าเรื่องนั้นๆ

3. การจัดลำดับเนื้อหา (Schedule) เป็นการวางเนื้อเรื่องที่จะเล่าก่อนและหลังตามที่กำหนดไว้เปรียบเหมือนการต่อจิ๊กซอว์ (Jigsaw Puzzles) ที่ต้องนำรายละเอียดเนื้อหาแต่ละช่วงมารวมกันเพื่อให้ออกมาเป็นเนื้อเรื่องที่สมบูรณ์

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเล่าเรื่องเกิดจากการสร้างสรรค์เรื่องราวขึ้นใหม่โดยกำหนดเนื้อเรื่องอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีการใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาท่าทางในการบอกเล่าเรื่องราวให้กับผู้ฟังได้รับรู้ตามที่ผู้เล่าต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3 ความหมายของหนังสือภาพ

ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของหนังสือภาพ ดังต่อไปนี้

ทาดาชิ มัตซึอิ (2547: 3, 28) ให้ความหมายของหนังสือภาพว่า เป็นหนังสือที่สร้างความผูกพันระหว่างพ่อ แม่ ลูก และมีความสำคัญมากต่อพัฒนาการของเด็ก เปรียบเสมือนอาหารมื้อหนึ่งของวันและเป็นอาหารมื้อสำคัญมาก เพราะเป็นทั้งอาหารสมองและอาหารใจของลูก พ่อแม่ที่มีรายได้จำกัดก็ยังคงต้องแบ่งเงินส่วนหนึ่งไว้สำหรับซื้อหนังสือภาพให้ลูก แม้ว่าร่างกายของเด็กจะเติบโตขึ้นมาได้โดยไม่ต้องมีหนังสือภาพ แต่จิตใจและสมองของเด็กก็ต้องการอาหารเหมือนกัน นอกจากนี้หนังสือภาพเพื่อเด็กไม่ใช่หนังสือที่ให้ประโยชน์ต่อเด็กทันทีทันใด แต่เป็นหนังสือที่ให้ "ความสุขและความสนุกแก่เด็ก" และช่วยจุดประกายความสนใจที่มีต่อหนังสือให้เกิดขึ้นในใจเด็ก หนังสือภาพที่เด็กชอบมากควรอ่านให้ฟังซ้ำแล้วซ้ำเล่าเท่าที่เด็กขอร้อง เพราะเป็นพื้นฐานของการสร้างความสามารถในการอ่านหนังสือและพลังทางภาษา

มงคล นามโคตร (2547: 30) กล่าวว่า หนังสือภาพ หมายถึง หนังสือที่มีภาพชัดเจน สีสันสวยงาม น่าสนใจ จะมีเฉพาะภาพไม่มีคำบรรยายหรือมีคำบรรยายประกอบภาพก็ได้ หนังสือภาพที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัยจะมีภาพและเรื่องราวผสมกลมกลืนกัน ภาพของหนังสือสามารถเล่าเรื่องราวได้เพียงพลิกดูภาพก็เข้าใจเนื้อเรื่องโดยไม่ต้องอ่านคำบรรยาย

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หนังสือภาพ หมายถึง หนังสือสำหรับเด็กที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินและช่วยจุดประกายความสนใจต่อหนังสือให้เกิดขึ้นในใจเด็กด้วยภาพประกอบที่สื่อให้เข้าใจเรื่องราว ซึ่งจะมีตัวหนังสือบรรยายประกอบภาพหรือไม่ก็ได้ เพื่อให้เข้าใจรายละเอียดของเรื่องยิ่งขึ้น ถ้าเป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กเล็กจะมีภาพมากกว่าคำบรรยาย แต่ถ้าเป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กโตจะมีคำบรรยายมากกว่าภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะของเด็กเป็นสำคัญ

2.5.4 ความสำคัญของหนังสือภาพ

กลุ่มจิตต์ พลายเวช (2549) กล่าวว่าหนังสือภาพสำหรับเด็กที่ตีนั้นมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อเด็ก หนังสือภาพจะไม่มีคุณค่าต่อเด็กเลยถ้าเขาดูหรืออ่านแล้วไม่รู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินและไม่สามารถเข้าใจเนื้อหานั้น ดังนั้น การจัดทำหนังสือภาพสำหรับเด็กจึงต้องมีความยากง่ายพอกับระดับสมองของเด็ก และตรงกับความสนใจตามวัยของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กอ่านอย่างสนุกและเกิดนิสัยรักการอ่านหนังสืออันจะเป็นก้าวแรกที่จะนำเด็กให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนในชั้นสูงๆ ต่อไป และคุณค่าของหนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เสริมสร้างพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมสติปัญญา จริยธรรม และเสริมสร้างพัฒนาเจตคติที่ดีต่อหนังสือ

2. สนองความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติของเด็ก ในวัยเด็กเล็กนั้น เด็กมีความต้องการที่แคบและเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวเด็ก เมื่อเขาโตขึ้นก็จะมีประสบการณ์และการเรียนรู้มากขึ้น ความต้องการของเขาก็จะขยายกว้างออกไปสู่สังคมรอบๆ ตัว การอบรมเลี้ยงดูเด็ก สภาพครอบครัวและสังคมจะเอกลักษณะนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีผลกระทบต่อความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติของเด็ก หนังสือภาพสำหรับเด็กเป็นสื่ออันสำคัญที่จะสนองความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติของเด็ก

3. สนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ซึ่งความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องต่างๆ นั้นเป็นความต้องการที่เห็นเด่นชัดที่สุดในเด็กปฐมวัย

นอกจากนี้ กลุ่มมิจิตต์ พลายเวช. (2549: 8-9; อ้างอิงจาก Toothaker, Roy Eugene. 1976, March. Curiosities of Child That Literature Can Satisfy. *Childhood Education*, 52. pp. 262-266) ได้สรุปความอยากรู้อยากเห็นของเด็กอายุ 4-14 ปี และลักษณะของหนังสือที่สนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็กไว้ 10 ประการ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับตัวเอง ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสรีรวิทยา สุขศึกษา และสุขภาพ เช่น เรื่องเกี่ยวกับอาหาร การออกกำลังกาย และการพักผ่อน เป็นต้น
- 3.2 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติ ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของธรรมชาติ สัตว์ พืช ฤดูกาล และสภาวะแวดล้อม เป็นต้น
- 3.3 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับผู้คนและสถานที่ต่างๆ ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวประวัติ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และการท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ
- 3.4 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเครื่องจักรและการทำงานของเครื่องจักรกลต่างๆ ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับยานพาหนะ และเครื่องใช้ในบ้านที่เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นต้น
- 3.5 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและการพิสูจน์ข้อเท็จจริง ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ที่เด็กอยากรู้โดยมีคำตอบสั้นๆ เช่น หนังสือประเภทสารานุกรม หนังสือถาม-ตอบ เป็นต้น
- 3.6 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การศึกษา กฎหมาย ศาสนา สังคมและขนบธรรมเนียมประเพณีจากนิทานพื้นบ้าน
- 3.7 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับสังคมรอบตัวเด็ก ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคม รู้จักการให้และการรับ การได้และการเสีย การแพ้และการชนะ
- 3.8 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์เชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ
- 3.9 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับโลกสมมติของเด็ก ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจินตนาการเพื่อฝัน เกินความจริงจนเหลือเชื่อ เช่น นวนิยายวิทยาศาสตร์ นิทานพื้นบ้านเทพนิยาย
- 3.10 ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับโลกที่เด็กไม่รู้จักรู้ ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภูตผี วิญญาณ เวทมนตร์คาถา และอภินิหารเหลือเชื่อต่างๆ

4. การเตรียมความพร้อมในการอ่านของเด็ก โดยเริ่มจากที่บ้านมีหนังสือให้เด็กได้หยิบจับหรือเห็นการอ่านหนังสือของผู้ใหญ่ เด็กก็จะมีความสนใจในการอ่านคือ รู้จักหนังสือและการอ่านก่อนที่จะเอกลำนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับว่าให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถอ่านได้เอง พ่อแม่จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเตรียมความพร้อมในการอ่านของลูกก่อนเข้าเรียน ด้วยการหากล่อม อ่านดั่งๆ และเล่นนิทานให้ลูกฟังพร้อมทั้งหาหนังสือภาพที่ดีมาอ่านให้ลูกฟัง การที่ลูกได้ดูได้เห็นหนังสือ จะช่วยให้ลูกค่อยๆ เข้าใจในเรื่องของหนังสือและการอ่านคือ เข้าใจว่าจะต้องอ่านจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง และจากหน้าไปหลัง เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ครูจะเป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลที่สุดต่อการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านของเด็ก และท้ายที่สุดคือ ห้องสมุดซึ่งจะเป็นแหล่งชุมชนทรัพยากรอันมีค่ามหาศาลของเด็ก โดยมีบรรณารักษ์เป็นผู้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือและจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านของเด็ก

จะเห็นได้ว่า หนังสือภาพมีคุณค่าในการช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ สนองความต้องการพื้นฐาน ความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการของเด็ก รวมทั้งเตรียมความพร้อมในการอ่านและสร้างนิสัยรักการอ่านให้กับเด็กอีกด้วย

2.5.5 ประเภทของหนังสือภาพ

สมพร จารุณี (2541: 11-21) กล่าวว่า หนังสือภาพส่วนใหญ่จัดทำขึ้นสำหรับเด็กวัยก่อนเรียน จนถึงระดับประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะใช้ภาพแทนตัวหนังสือเพื่อให้เด็กเล็กๆ เกิดความเพลิดเพลินและเรียนรู้ความหมายของภาพเกี่ยวกับ คน สัตว์ พืช สิ่งของ สถานที่ และเหตุการณ์จากภาพ รู้จักสังเกต และเปรียบเทียบ เสียงและจังหวะของคำ และความหมาย เช่น คำที่เกี่ยวกับสีและตัวเลข หนังสือภาพสำหรับเด็กระดับเริ่มเรียนและวัยประถมศึกษา มีความแตกต่างกัน คือ ระดับประถมศึกษา จะมีเค้าโครงเรื่องที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และได้แบ่งประเภทประเภทของหนังสือภาพแบ่งได้ 8 ประเภท ดังนี้

1. หนังสือที่แสดงตัวเลขและจำนวนนับ เป็นหนังสือที่แสดงตัวเลข 1 -10 และจำนวนนับที่มีภาพประกอบ เด็กจะได้รู้จักตัวเลขจากการสังเกต รวมทั้งเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับ คน สัตว์ สิ่งของ ที่ผู้เขียนมักแสดงแทนจำนวนนับของตัวเลข

2. หนังสือที่แสดงตัวอักษร เป็นหนังสือที่แสดงเป็นพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในภาษาไทย หรือแสดงตัวอักษรภาษาอังกฤษเด็กมีโอกาสสังเกตตัวอักษร และเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากการดูรูปภาพประกอบ

3. หนังสือของเล่น เป็นหนังสือที่ผลิตจากจากกระดาษและวัสดุอื่นๆ เช่น พลาสติก ฝ้าย เป็นต้น หนังสือจะทำให้รู้สึกเพลิดเพลินมีรูปภาพที่สวยงาม สัมพันธ์กับเรื่อง บางชนิดผู้อ่านสามารถเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ชักหรือดึงแถบกระดาษมีภาพเคลื่อนไหวได้ หรือเล่นเกมภาพกับข้อความ เป็นต้น

4. หนังสือที่แสดงความคิดรวบยอด เป็นหนังสือที่แสดงความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมให้เห็นเป็นรูปธรรม ใช้ภาพและเส้นช่วยให้เข้าใจ เช่น หนังสือแสดงรูปทรงเรขาคณิต ให้เด็กเข้าใจ เส้นตรง วงกลม รูปทรงสามเหลี่ยม และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสี ขนาด ระยะทางทิศทาง สิ่งที่ต้องกันข้าม เช่น มีด-สว่าน ข้างบน - ข้างล่าง ข้างนอก - ข้างใน เป็นต้น

5. หนังสือที่แสดงเกี่ยวกับคน สัตว์ พืช สิ่งของ และสถานที่ เป็นหนังสือที่แสดงรูปภาพสวยงามเกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ พร้อมกับคำอธิบายสั้นๆ แทนความหมายที่แสดงด้วยภาพ เช่น หนังสือเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำบุคคลอาชีพต่างๆ เช่น ครู หมอ ตำรวจ แนะนำให้รู้จักสัตว์ เช่น สุนัข แมว นก รู้จักพืช เช่น ผัก ผลไม้ ต้นไม้ ดอกไม้ รู้จักสิ่งของ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเขียน แนะนำให้รู้จักสถานที่ เช่น ชายทะเล ภูเขา เป็นต้น

6. หนังสือที่แสดงภาพโดยไม่มีตัวหนังสือ เป็นหนังสือที่แสดงรูปภาพ สะท้อนเรื่องราวเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงจินตนาการ ความคิด ความสามารถทางภาษา เล่าเรื่องจากภาพ เล่าปากเปล่า ทำให้เกิดการอภิปรายและตีความหมายจากภาพด้วย

7. หนังสือที่แสดงภาพประกอบเรื่องอย่างง่าย เป็นหนังสือที่มีภาพเป็นส่วนประกอบสำคัญ คำโครงเรื่องไม่ซับซ้อน เพราะเด็กวัยนี้ยังอ่านไม่คล่อง เรื่องที่แต่งสั้นๆ และใช้ภาษาง่ายๆ จึงจะฝึกการอ่านได้เป็นอย่างดี หนังสือประเภทนี้ ควรมีเรื่องราวที่น่าสนใจสำหรับเด็ก เช่น การผจญภัย เรื่องลึกลับ เรื่องสัตว์พูดได้เชิงวิทยาศาสตร์ เรื่องมหัศจรรย์ต่างๆ เรื่องเวทมนตร์ คาถา เป็นต้น

8. หนังสือภาพประกอบเรื่อง หนังสือที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนมากจะเสนอเนื้อหาผ่านภาพ ภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญที่สุด แต่หนังสือภาพประกอบเรื่อง จะมีเนื้อหาแต่งเป็นเรื่องราวตามเค้าโครงเรื่อง และมีภาพประกอบเนื้อเรื่องทุกขั้นตอน ส่วนใหญ่จะมีภาพประกอบทุกหน้า ภาพและเรื่องที่แต่งจะสัมพันธ์กัน หนังสือประเภทนี้ผู้อ่านจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดจินตนาการ ความรู้สึก และแนวคิดเป็นคติสอนใจสรุปประเภทของหนังสือที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นการแบ่งตามลักษณะของหนังสือและการใช้งานได้ 2 แบบคือ แบบที่ 1 เป็นหนังสือภาพที่มีแต่ภาพอย่างเดียว ไม่มีเนื้อเรื่อง ได้แก่ (1) หนังสือที่แสดงตัวเลขและจำนวนนับ (2) หนังสือที่แสดงตัวอักษร (3) หนังสือของเล่น (4) หนังสือที่แสดงความคิดรวบยอด (5) หนังสือที่แสดงเกี่ยวกับคน สัตว์ พืช สิ่งของ และสถานที่ (6) หนังสือที่แสดงภาพโดยไม่มีตัวหนังสือ และแบบที่ 2 เป็นหนังสือภาพที่มีภาพประกอบและมีเนื้อเรื่อง ได้แก่ (7) หนังสือที่แสดงภาพประกอบเรื่องอย่างง่าย และ (8) หนังสือภาพประกอบเรื่อง

2.6 ลักษณะหนังสือภาพสำหรับเด็ก

จากหนังสือ "การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก" (จินตนา ไบกาชุย, 2534: 85-96) และหนังสือ "การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก" (ณรงค์ ทองปาน, 2526: 81) กล่าวถึงลักษณะของหนังสือภาพที่ดีเอาไว้ สรุปได้ดังนี้

หนังสือภาพสำหรับเด็ก คือ หนังสือที่เด็กอ่านแล้วสนุกสนานเพลิดเพลิน มีเนื้อหาสาระตรงกับใจที่เด็กอยากจะทำ มีรูปเล่มสีสันสวยงามสะดุดตาชวนให้หยิบขึ้นมาอ่านโดยไม่ต้องบังคับลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กประกอบด้วย

1. เทคนิคการพิมพ์และการจัดรูปเล่ม การพิมพ์ภาพและตัวอักษรนั้นต้องชัดเจนตัวอักษรใช้ตัวอักษรแบบมีหัวขนาด 24 พอยท์ (point: 1 พอยท์ มีค่าเท่ากับ 1/72 นิ้ว) เพราะอ่านง่ายจึงเหมาะสำหรับเด็กอนุบาล ปกติต้องสวยงามดึงดูดความสนใจเด็ก ขนาดรูปเล่มเหมาะสมกับความต้องการของเด็กคือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาด 8 หน้ายกพิเศษ (8 หน้ายกใหญ่) มีขนาด กว้าง X ยาว : 8 ¼ X 11 ¼ นิ้ว หรือ 20.5 X 28.5 เซนติเมตร ซึ่งเป็นขนาดมาตรฐานสากล ใช้กระดาษที่มีคุณภาพ การจัดหน้าหนังสือดูโปร่งตา ภาพกับตัวอักษรไม่ทับกัน มีชื่อเรื่องที่ดึงดูดความสนใจ และการเข้าเล่มด้วยวิธีเย็บด้วยลวดหรือด้ายกลางเล่มเป็นการเย็บแบบมุงหลังคา

2. เนื้อหา มีจุดประสงค์ของเรื่องที่ชัดเจน เด็กควรได้รับประโยชน์และแง่คิดหลังจากดูหรืออ่านหนังสือแล้ว แต่จะไม่สอนโดยตรงเพราะเบี่ยงหนีจากการสั่งสอนของพ่อแม่ที่บ้านแล้ว มีเนื้อหาที่น่าสนใจ ตรงกับความต้องการอ่านของเด็ก มีความสนุกสนาน ความยากง่ายของสำนวนภาษาต้องเหมาะสมกับวัย การดำเนินเรื่องชวนให้ติดตามและมีความสั้นยาวที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก และการตั้งชื่อเรื่องเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะชื่อเรื่องจะเป็นจุดดึงดูดผู้อ่านให้หยุดชะงัก...มองดู...หยิบชม...และเปิดดู ถ้าชื่อเรื่องตรงกับความสนใจก็อยากเปิดอ่านให้รู้เรื่องตลอดทั้งเล่ม

3. ตัวละครต้องมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา เพราะตัวละครจะเป็นผู้ที่ดำเนินบทบาทไปตามเค้าโครงเรื่อง ตัวละครมีการแสดงบทบาทต่าง ๆ ในลักษณะที่เด่นชัด สมจริงน่าเชื่อถือ เป็นไปตามธรรมชาติของคนจริง ๆ สมเหตุสมผลและมีความสำคัญต่อเนื้อเรื่อง ตัวละครจะเป็นเสมือนตัวแทนของเด็กในการได้รับความรัก ความอบอุ่น ความรู้ ตลอดจนปลูกฝังลักษณะนิสัยต่างๆ และเป็นตัวแบบให้เด็กด้วย ดังนั้นตัวละครจึงควรมีวัยใกล้เคียงกับเด็ก จะเป็นคน สัตว์ หรือสิ่งของก็ได้ และตัวละครสำคัญควรมีอายุมากกว่าผู้อ่านบ้างเล็กน้อย

4. ภาพประกอบ ถือเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก โดยเฉพาะเด็กอนุบาลที่อ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าอ่านด้วยตัวหนังสือ เพราะภาพทำให้เด็กเกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน โดยปกติแล้วหนังสือภาพสำหรับเด็กจะมีภาพประกอบเกือบทุกหน้าไม่ว่าจะเป็นหนังสือภาพ หนังสือบันเทิงคดีหรือหนังสือสารคดี ซึ่งภาพประกอบนั้นจะต้องมีสีสันสวยงาม วาดอย่างประณีตสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่อง ภาพน่าสนใจมีลักษณะให้รายละเอียดถูกต้องตามความจริงหรือสมจริง มีความเป็นไปได้หรือกลมกลืนกับการดำเนินเรื่อง ยุคสมัย และนิสัยของตัวละคร และมีขนาดภาพเหมาะสมกับขนาดของรูปเล่มด้วย

เกริก ยุ้นพันธ์ (2543: 26-28) ได้กล่าวถึงหน้าที่และบทบาทของภาพประกอบ มีดังนี้

1. ช่วยอธิบายและเสริมเนื้อหาให้เด็กเข้าใจและถูกต้องอย่างชัดเจน
2. ถ่ายทอดเรื่องราวได้สอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนเรื่อง
3. การออกแบบอย่างสวยงามจะช่วยดึงดูดความสนใจของเด็ก ทำให้อยากอ่าน และเกิดนิสัยรักการอ่านในที่สุด

4. ภาพประกอบที่มีวาดอย่างประณีต สวยงาม มีสีสันสะอาดสดใส จะมีอิทธิพลต่อความรู้สึก และเกิดความประทับใจต่อเด็ก ทำให้เด็กรักในสิ่งสวยงามและมีความประณีต ละเอียดถี่ถ้วน

5. ช่วยให้เกิดความคิดจินตนาการที่ต่อเนื่องจินตนาการของเด็กนั้น ปรีดา ปัญญาจันทร์ และ ชีวัน วิสาสะ (2548: 7-13) กล่าวว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงอายุไม่กี่ขวบของเด็กนั้น เป็นช่วงอายุที่มากด้วยโลกจินตนาการ และโลกจินตนาการของเด็ก

กว้างไกลเกินกว่าที่ผู้ใหญ่จะเข้าใจทั้ง ๆ ที่ผู้ใหญ่ก็เคยเป็นเด็กมาก่อน แต่เมื่อโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ มีประสบการณ์ในโลกของความเป็นจริงและโลกของเหตุผลมาบั่นทอนจินตนาการไปจนหมดสิ้น ซึ่งจินตนาการของเด็ก แบ่งได้เป็น 2 แบบ ดังนี้

1. จินตนาการแบบอิสระ คือ จินตนาการที่เกิดจากการใช้ความคิดคำนึงเฉพาะตัวโดยไม่มีประสบการณ์และขาดเหตุผลรองรับในการตัดสินใจและส่งผลต่ออารมณ์ของตนเอง ซึ่งตัวเด็กเองก็ไม่สามารถบอกได้ว่าทำไม เช่น เด็กบางคนดูภาพที่หน้ากลัวแต่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร ก็เลยไม่กลัว ไม่ตกใจ แต่ชอบดูหรือเด็กบางคนเห็นตุ๊กตาสวย ๆ ทำท่าทางต่าง ๆ กลับเกิดความกลัว บอกไม่ได้ว่าทำไมถึงกลัวเพราะอะไรถึงตกใจ

2. จินตนาการแบบมีติสัมพันธ์ คือ จินตนาการของเด็กที่สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เห็นหรือได้ฟังกับสิ่งที่เคยเห็นเคยฟังมาก่อน เด็กที่มีอายุ มีอายุ 3 ปีขึ้นไปสามารถมีจินตนาการแบบมีติสัมพันธ์นี้ได้ จินตนาการแบบมีติสัมพันธ์นี้แบ่งได้เป็น 3 ชั้น คือชั้นที่ 1 เมื่อเด็กได้ฟังสิ่งใดหรือเห็นสิ่งใดแล้วนึกถึงหรือจินตนาการถึงสิ่งที่เคยเห็นมาก่อน เช่น เด็กมองเห็นป้ายจราจรที่มีเครื่องหมายเป็นลูกศรตั้งขึ้น เขาก็จะนึกถึงจรวดที่พร้อมจะยิงขึ้นฟ้าหรือนึกถึงบ้านที่มีหลังคาทรงแหลม หรือเด็กที่มองเห็นผักขมแล้วนึกถึงตัวหนอน เป็นต้น ซึ่งในขั้นนี้เด็กแต่ละคนจะมีจินตนาการแบบมีติสัมพันธ์ไม่เท่ากันและไม่เหมือนกันอีกด้วย ทั้งนี้เพราะขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน ถ้าเด็กคนไหนเป็นคนช่างสังเกตก็จะมีจินตนาการแบบมีติสัมพันธ์ได้มากกว่าเด็กที่ขาดการสังเกตขั้นที่ 2 เด็กจะเชื่อมโยงและจินตนาการต่อไปถึงอารมณ์และความมีชีวิตชีวาของสิ่งนั้น ๆ เช่น เด็กเห็นผักขมแล้วนึกถึงตัวหนอนก็จะจินตนาการต่อไปว่าหนอนนั้นกำลังหัวเราะจนตัวงอ ซึ่งเด็กส่วนมากจะมีจินตนาการแบบมีติสัมพันธ์ในขั้นที่ 2 ถ้าเราเฝ้าสังเกตเด็กที่นั่งเล่นอยู่คนเดียว จะพบว่า เขาจับสิ่งของต่าง ๆ เล่นและพูดคุยกับสิ่งของนั้น ๆ เหมือนกับว่ามันเป็นสิ่งที่มีชีวิต ที่เป็นเช่นนั้นเพราะเด็กต้องการให้สิ่งของเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มีความคิด มีอารมณ์แล้วสามารถพูดได้ตอบกับเขาได้

ขั้นที่ 3 การจินตนาการไปถึงสิ่งเหนือจริง สิ่งมหัศจรรย์ เป็นของวิเศษ ซึ่งเป็นจินตนาการแบบมีติสัมพันธ์ขั้นที่ลึกที่สุด เช่น เด็กมองตัวหนอนจากขั้นที่ 2 เป็นหนอนที่ไม่ธรรมดาเพราะสามารถกลายเป็นหนอนยักษ์ที่มีปีกและสามารถบินไปบนท้องฟ้าได้ ซึ่งจินตนาการแบบมีติสัมพันธ์ในขั้นนี้เด็ก ๆ ใฝ่ฝันอยากจะมีกันทุกคน ซึ่งสังเกตได้จากกรที่เรอบอกเด็กว่า“มีกบอยู่ตัวหนึ่ง” เด็ก ๆ ก็จะฟังเฉย ๆ แต่ถ้าบอก ว่า “มีกบวิเศษตัวหนึ่งสามารถพ่นไฟได้ด้วย” เด็ก ๆ ก็จะทำตาโตทีเดียว

เกริก ยุ้นพันธ์ (2543: 28) กล่าวถึงลักษณะของภาพประกอบที่เด็กชอบ ว่ามีลักษณะดังนี้

1. วาดด้วยสีน้ำและสีหมึกที่มีสีสดใส จะส่งผลให้เกิดจินตนาการที่ดี
2. สอดคล้องกับเนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขอบภาพประกอบที่มีขนาดใหญ่กว่าขนาดเล็ก

4. เด็กเล็กชอบภาพลายเส้นที่ไม่ซับซ้อน และเมื่อโตขึ้นจะชอบภาพที่ซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้ เกริก ยูนพันธ์ (2543: 28) ยังกล่าวถึงสิ่งที่นักวาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กควรมี ได้แก่ การคิดอย่างเด็ก มีจินตนาการกว้างไกล ตื่นตัวหาความรู้ มีความรอบคอบและถี่ถ้วนมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย รู้จักเลือกใช้วัสดุ ปรับปรุงอย่างสร้างสรรค์ มีความสุขกับการสร้างสรรค์ในลักษณะเฉพาะตน รักท่วงท่า และเห็นคุณค่าในผลงานของตน สำหรับการจัดทำดัมมี่ (Dummy) หรือภาพร่างของหนังสือภาพที่นำมาจัดเรียงต่อ ๆ กันจนจบเรื่องนั้น เกริก ยูนพันธ์ (2543: 59-61) กล่าวว่า นักวาดภาพประกอบจะต้องร่างภาพตามเนื้อหาของเรื่องด้วยความตั้งใจ ภาพหน้าแรกจะต้องสอดคล้องกับภาพทุกภาพในเล่ม ดูสัมพันธ์กันตลอดทั้งเล่ม และมีรูปแบบลักษณะเฉพาะเหมือนกันตลอดทั้งเล่ม แล้วจึงค่อยลงสี และจากงานวิจัยของ ทรรตมน ศิริมงคล (2548) พบว่า เด็กปฐมวัยชอบภาพประกอบที่ใช้สีที่มีความสดเข้มและสีตัดกันแบบ 50 : 50

5. สี มีอิทธิพลต่อความรู้สึกเมื่อได้มองดู เช่น สีโทนร้อนทำให้เกิดอาการริบเร่ง ในขณะที่สีโทนเย็นจะทำให้เกิดอาการผ่อนคลาย วิริยะ สิริสิงห (2550: 69) กล่าวว่า การให้สีปกหนังสือต้องดูว่าเนื้อหาของหนังสือเป็นเช่นไร ถ้าเป็นเรื่องที่ต้องการให้ผู้อ่านอ่านแล้วคิดไตร่ตรองให้อ่านนานๆ ก็ควรใช้สีโทนเย็น เช่น หนังสือพิชิตพญานาคต่างๆ สีปกควรออกโทนสีเขียว แต่ถ้าเนื้อหาเร้ารูกปลุกใจก็ควรใช้สีโทนร้อน เช่น หนังสือสำหรับเด็กที่มีพื้นปกเป็นสีชมพู มีตัวการ์ตูนสีสดใส เป็นต้น สำหรับภาพประกอบและตัวละครควรใช้สีนุ่มสีหวานและสดใส

สรุปได้ว่า หนังสือภาพที่เหมาะสมสำหรับเด็กควรมีขนาดรูปเล่มที่เหมาะสม มีชื่อเรื่องน่าสนใจ มีการพิมพ์ที่สวยงามคมชัด สีสดใสดูตาน่าสนใจ มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ไม่มีการสั่งสอนโดยตรงแต่มีข้อคิดให้เด็กได้คิดคล้อยตาม และที่สำคัญภาพประกอบต้องมีสีสันสวยงามวาดอย่างประณีตและสื่อความหมายของเรื่องราวได้ดี ช่วยให้เด็กได้คิดจินตนาการและอยู่ในโลกของตนอย่างมีความสุขก่อนที่จะถูกโลกแห่งความจริงและเหตุผลมาบั่นทอนจินตนาการอันแสนสุขไป

2.7 การเล่าเรื่องจากหนังสือภาพ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2527: 398-399) กล่าวว่า การเล่าเรื่องว่าเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวของผู้พูดที่ต้องการสื่อสารให้ผู้ฟังได้รับรู้ในสิ่งที่ผู้พูดต้องการ การที่เด็กปฐมวัยได้มีโอกาสพูดหรือเล่าเรื่องของตนให้เพื่อนๆ ฟัง เป็นการฝึกให้เด็กได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของการใช้ภาษา ได้รับรู้และเข้าใจความรู้สึกของเพื่อนๆ และสามารถปรับตนให้อยู่ร่วมกับเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี

สมาคมไทยสร้างสรรค์ (2545: ออนไลน์) กล่าวว่า หนังสือภาพว่าเป็นเสมือนคลังภาษาสำหรับเด็ก ที่ช่วยให้เด็กได้เห็นภาพแล้วถูกกระตุ้นให้คิดจินตนาการและเรียนรู้ตลอดเวลา ทำให้เป็นเด็กฉลาดเพราะเซลล์สมองเกิดการแตกแขนงอย่างมากมาย เด็กเรียนรู้จากการจำสัญลักษณ์ หนังสือภาพหลายเล่มจึงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พยายามที่จะเน้นสัญลักษณ์ต่างๆ ให้เด็กจดจำได้ง่ายโดยเฉพาะการใช้สัญลักษณ์แทนตัวเลขและตัวอักษร ซึ่งช่วยให้เด็กสามารถเชื่อมโยงเกิดความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น เช่น เลขแปดมีลักษณะคล้ายปลา เมื่อบอกเด็กว่าเลขแปดเหมือนปลา เด็กก็จะนึกภาพปลาก่อนจากนั้นก็เชื่อมโยงไปเลขแปด

สมชาย ชูชาติ (2549: 13) กล่าวว่า การเล่าเรื่องร่วมกับเพื่อนช่วยให้จิตใจเราเบิกบานเกิด ความสนุกสนาน ได้เรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน รู้จักพูดและต่อรองกับเพื่อน โดยเฉพาะเด็กที่เป็นลูก คนเดียวจะได้เรียนรู้จากกลไกการเล่นมาก เช่น รู้จักการแบ่งปัน การรอคอย การเฝ้าดูการเล่าเรื่องของเพื่อน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีหนังสือภาพที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นหนังสือภาพที่ไม่มีคำบรรยาย หรือไม่มีเนื้อเรื่อง มีแต่ภาพประกอบของหนังสือภาพที่สื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไรและมีตัวละครที่เป็นตุ๊กตาระดาศูใช้เป็นตัวละครแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดและความสามารถทางภาษาในการเล่าเรื่องผ่านตัวละครและใช้ภาพประกอบหนังสือภาพเป็นฉากในการเล่า เรื่อง การเล่าเรื่องจากหนังสือภาพเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดเรื่องราวขึ้นมาจากจินตนาการของตนและ เล่าเรื่องร่วมกับเพื่อน โดยใช้ตัวละครภาพประกอบของหนังสือภาพในการเล่าเรื่องสรุปได้ว่า การเล่าเรื่อง จากหนังสือภาพโดยมีภาพประกอบของหนังสือภาพเป็นฉากและมีตัวละครใช้แสดงบทบาทสมมติประกอบ เรื่องที่เล่านี้ จะช่วยให้นักเรียนเกิดการคิดและจินตนาการตาม ไม่เพียงจะกระตุ้นเซลล์สมองให้นักเรียน ฉลาดขึ้น ยังช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษา สัญลักษณ์ ได้จินตนาการ เกิดความแตกฉานทางภาษาและมี มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนๆ เป็นการวางพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ของเด็กในอนาคต

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องจากหนังสือภาพ

งานวิจัยในต่างประเทศ

Hough, et al. (1987) ศึกษาถึงสิ่งที่ช่วยกระตุ้นในการเล่าเรื่องของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่า เด็กที่ได้เล่าเรื่องจากภาพและหนังสือภาพที่ไม่มีคำบรรยายจำนวน 8 หน้าจะช่วยให้เด็กได้สร้างเรื่องใหม่ๆ ด้วยตัวของเขาเอง การที่เด็กได้เล่าเรื่องด้วยตัวของเขาเองนี้จะช่วยทำให้ภาษาที่มีความประณีตสมบูรณ์มากขึ้น

Wellhousen. (1993) ศึกษาการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมที่แตกต่างกัน 3 อย่าง ได้แก่ กิจกรรมการเล่าเรื่องที่คิดขึ้นเองโดยไม่มีสื่อกิจกรรมการเล่าเรื่องจากรูปภาพ 1 ภาพ และกิจกรรมการ วาดรูปภาพ 1 ภาพพร้อมกับเล่าเรื่องจากภาพนั้น ผลการทดลองพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเล่า เรื่องที่คิดขึ้นเองโดยไม่มีสื่อมีความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเล่า เรื่องจากรูปภาพ 1 ภาพ และกิจกรรมการวาดรูปภาพ 1 ภาพพร้อมกับเล่าเรื่องจากภาพ

Cho และ Kim. (1999) ศึกษาการปรับปรุงการสร้างสรรค์ของเด็กด้วยหนังสือภาพเกาหลี่ โดยการสังเกตโรงเรียนอนุบาลของเกาหลีถึงเป้าหมายในการส่งเสริมการสร้างสรรค์ของเด็ก นิยามของการ สร้างสรรค์คือ ความสามารถพิเศษในการแก้ปัญหา ซึ่งประกอบด้วยความอยากรู้อยากเห็น ความยืดหยุ่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความไวต่อปัญหา ความสามารถในการให้คำนิยามใหม่ความรู้สึกรู้สึกต่อตนเอง ความคิดริเริ่ม และการเข้าใจอย่างถ่องแท้ กิลฟอร์ดและคณะ เชื่อว่าการสร้างสรรค์รวมถึงความคิดนอกเนกนัย ปริมาณความคิดที่หลากหลาย ความยืดหยุ่น ความคิดที่ไม่ซ้ำแบบใคร และความละเอียดประณีต ในปี ค.ศ.1930 การสร้างสรรค์ถูกมองว่าเป็นความสามารถพิเศษของพรสวรรค์ แต่งานวิจัยหลายชิ้นต่างก็ไม่เห็นด้วยกับความคิดนี้และแย้งว่าความสามารถพิเศษนี้มีซ่อนเร้นอยู่ในทุกคน และมีหลายวิธีที่สามารถสำรวจค้นหาหาความสามารถสร้างสรรค์ที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวของเด็กได้จาก การสังเกตจากการเล่น การใช้ภาษา การแสดงออกในการ

เรียนรู้อุปนิสัย ดนตรี การเคลื่อนไหว กิจกรรมเข้าจังหวะ และการแสดงละคร นอกจากนี้ หนังสือภาพที่ไม่มีคำบรรยายสามารถช่วยกระตุ้นและส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ได้ และรวมถึงวรรณกรรมด้วย

งานวิจัยในประเทศ

โสภภาพรรณ นามวงศ์ (2550) วิจัยในหัวข้อ "ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องหลักการถ่ายภาพเบื้องต้นของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง" โดยมีจุดประสงค์เพื่อ 1. สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องหลักการถ่ายภาพเบื้องต้นที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 85/85 2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักศึกษาปริญญาตรี วิชาเอกและวิชาโท เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบทเรียนต่อการเรียนด้วยบทเรียน หลักการถ่ายภาพเบื้องต้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1.บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.30/90.54 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยบทเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ลัดดา ศุขปริดี ได้วิจัยในหัวข้อ "การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง แสงและสี" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องแสงและสี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนขั้นตอนการพัฒนาทำการศึกษาเนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์ของบทเรียน แล้วจึงทำการพัฒนาโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ในลักษณะของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ซึ่งมีลักษณะของบทเรียนแบบนำเสนอเนื้อหา โดยใช้โปรแกรมมาโครมีเดีย แฟลช MX (Macromedia Flash MX) ออดอบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop) เวอร์ชัน 6.0 ซาวด์ฟอร์ซ (Sound Force 7.0) บทเรียนที่พัฒนา นำไปทดลองใช้ (Try out) แบบรายบุคคลและกลุ่มเล็กเพื่อหาข้อบกพร่องและ ปรับปรุงแก้ไข กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียน เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 32 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาการถ่ายภาพสีในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และ ค่าที (t-test) ผลการวิจัย 1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์มีเดีย เรื่องแสงและสีประกอบด้วย เนื้อหา 4 หน่วย คือ เรื่อง ลักษณะและธรรมชาติของแสงและสี แม่สี เริงบวกและแม่สี เริงลบ การมองเห็นแสงและสีของมนุษย์และแสงกับการถ่ายภาพสี เสนอเนื้อหาด้วยข้อความ ภาพถ่าย ภาพนิ่งกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวกราฟิก วิดิทัศน์และเสียง รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเป็นบทเรียนแบบเนื้อหา มีแบบฝึกหัดแทรกระหว่างการนำเสนอเนื้อหาเป็นช่วงสั้น ๆ ผู้สอนสามารถเลือกเนื้อหาหน่วยใดก่อนหลังก็ได้ และสามารถออกจากบทเรียนได้เมื่อต้องการ 2. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มีเดียเรื่องแสงและสี พบว่ามีประสิทธิภาพ 84.06/ 86.14 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

วรเกียรติ ทองไทย (2553) ได้ศึกษาในหัวข้อ “ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากหนังสือภาพ” โดยใช้เวลารวมระยะเวลาทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าคือ หนังสือภาพ แผนการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากหนังสือภาพ และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ จากผลการวาดภาพของเยลเลนและเออร์บัน ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วย t-test for Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากหนังสือภาพอยู่ในระดับต่ำแต่หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากหนังสือภาพอยู่ในระดับปานกลาง และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากหนังสือภาพมีความคิดสร้างสรรค์หลังได้รับกิจกรรมสูงกว่าก่อนได้รับกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญฟ้า รังสิยานนท์ (2531) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้จากการฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้หุ่นกับรูปภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ จำนวน 30 คนและแบ่งกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้หุ่น และกลุ่มหลังฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้รูปภาพ และใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยรูปแบบ A ของ ทอร์เรนซ์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรพงศ์ วรชาติอุดมพงษ์ (2531) ศึกษาการเปรียบเทียบความชอบและไม่ชอบของเด็กอนุบาลและผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบภาพประกอบหนังสือภาพ ผลการวิจัยพบว่า เด็กและผู้ปกครองชอบภาพที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเหมือนจริง เขียนด้วยพู่กันมากที่สุด ไม่ชอบภาพแบบจินตนาการและการสร้างภาพแบบปะติด เด็กจะชอบภาพสีวรรณะอุ่นและมีการจัดองค์ประกอบภาพแบบไม่สมดุลซ้าย-ขวา ในขณะที่ผู้ปกครองชอบชอบภาพสีวรรณะเย็นและมีการจัดองค์ประกอบภาพแบบสมดุลซ้าย-ขวา

กรรณิการ์ ธีระสังวร (2545) ศึกษาเรื่องการศึกษาพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลสถานสงเคราะห์เด็กบ้านราชวิถีที่รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากภาพจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชั้นอนุบาลที่มีอายุ 5, 6 และ 7 ปี จำนวน 41 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มซึ่งทุกกลุ่มจะมีนักเรียนอายุ 5, 6 และ 7 ปีอยู่ในกลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 จะได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม กลุ่มที่ 2 จะได้รับการจัดกิจกรรมเด็กเล่าเรื่องจากภาพที่ครูแสดง และกลุ่มที่ 3 จะไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามกับกลุ่มที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากภาพที่ครูแสดงมีพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่ 3 ที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 มีพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่มีระดับอายุ 5, 6 และ 7 ปี มีพัฒนาการทางภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มงคล นามโคตร (2547) ศึกษาการใช้หนังสือภาพเพื่อสร้างนิสัยการอ่านของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองไม้งาม จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 15 คน เป็นเด็กชาย 5 คนและเด็กหญิง 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดกิจกรรมการใช้หนังสือภาพเพื่อสร้างนิสัยการอ่านของเด็กปฐมวัย แบบสังเกตนิสัยการอ่านของเด็กปฐมวัย และแบบทดสอบนิสัยการอ่านของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยนิสัยการอ่านทั้งในภาพรวมและรายด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยนิสัยการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิงไม่แตกต่างกัน

ทรรคมณ ศิริมงคล (2548) ศึกษาการออกแบบเรขาคณิตในหนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อค้นหารูปแบบการออกแบบภาพประกอบในหนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัยที่เด็กชื่นชอบมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอนุบาลทั้งชายและหญิงที่มีอายุ 3-5 ปี ของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นหนังสือภาพประกอบเรื่อง 3 เล่มที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับผจญภัย ชีวิตสัตว์และความรัก และแผนภาพให้เลือกตอบจำนวน 7 ข้อ ผลการวิจัยสรุปว่าเด็กปฐมวัยชอบภาพประกอบที่ใช้สีที่มีระดับสดเข้ม (Vivid Tone) มากที่สุด ชอบการใช้สีตัดกันแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

50:50 ขอการจัดหน้าหนังสือแบบหน้าเดียวที่มีตัวหนังสือวางทับบนภาพด้านซ้ายมือของผู้ดูภาพ ถ้าเป็นหน้าหนังสือแบบหน้าคู่จะชอบแบบที่มีตัวหนังสือวางทับบนภาพสองหน้าต่อกันด้านบนของภาพและชอบแบบหน้าคู่มากกว่าแบบหน้าเดียว

ศิริจันทร์ ศรีนวนนิต (2549) ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การใช้กิจกรรมศิลปะและการเล่าเรียนโดยใช้ภาพประกอบที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยเลือกแบบเจาะจงเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การใช้กิจกรรมศิลปะ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การใช้ภาพประกอบกิจกรรมศิลปะประกอบการเรียนรู้ภาพประกอบการเรียนรู้ และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยรูปแบบ A ของ ทอร์เรนซ์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การใช้กิจกรรมศิลปะและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การใช้ภาพประกอบมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การใช้ภาพประกอบมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การใช้กิจกรรมศิลปะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศจะเห็นได้ว่า การให้เด็กได้เล่าเรื่องจากภาพการเรียนรู้ประกอบภาพ เล่าเรียนไม่จบเรื่อง และเล่าเรื่องจากหนังสือภาพที่มีการออกแบบที่ดีจะช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่าความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถทางสมองในการคิดจินตนาการผสมผสานกับความรู้และประสบการณ์ เพื่อคิดหาวิธีแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์นวัตกรรมที่แปลกใหม่ได้อย่างอิสระ หลากหลาย รวดเร็ว และสมบูรณ์โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยจะมีจินตนาการสูงและสามารถส่งเสริมให้มีศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างรวดเร็วด้วยการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กสามารถคิดและลงมือกระทำได้อย่างอิสระอย่างต่อเนื่องตามความสนใจและต้องการของเด็ก โดยเฉพาะหนังสือภาพซึ่งเป็นสื่อที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน สนองความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการของเด็กได้เป็นอย่างดี และจากงานวิจัยพบว่า การให้เด็กปฐมวัยได้เล่าเรื่องจากภาพหรือเล่าเรียนไม่รู้จักเป็นการช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า ถ้าให้เด็กปฐมวัยมีโอกาสแต่งเรื่องจากหนังสือภาพร่วมกับเพื่อนๆ ในวัยเดียวกันนั้นจะช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นตามสมมติฐานหรือไม่ เพียงใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทที่ผ่านมามีงานวิจัยชิ้นนี้ได้ใช้เพียงข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จากบทความ หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลที่กล่าวมาข้างนี้ไม่เพียงพอต่องานวิจัยชิ้นนี้ ดังนั้นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ของงานวิจัยชิ้นนี้จึงได้ถูกรวบรวมขึ้น

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาในปีการศึกษา 2555-2556 เท่านั้น
2. กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยชิ้นนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาในปีการศึกษา 2555-2556 เท่านั้น จำนวน 100 คนที่ได้มาจากการรับสมัครเข้าร่วมโครงการ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย่ เรื่อง “พื้นฐานการถ่ายภาพ” ที่เหมาะสมสำหรับเด็กประถมโดยใช้สอนผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาจำนวน 4 เครื่อง แท็บเล็ตจำนวน 4 เครื่อง และกล้องถ่ายภาพระบบ DSLR พร้อมเลนส์จำนวน 12 ตัว
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นแบบฝึกหัดการปฏิบัติให้นักเรียนถ่ายภาพก่อนและหลังการเรียนตามหัวข้อที่เรียนในแต่ละสัปดาห์ โดยจะมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ให้คะแนนจำนวน 6 ท่าน

3.3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดอบรมวิทยากรทั้ง 12 คน (อาสาสมัครจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 สาขาการถ่ายภาพ) ที่เป็นวิทยากรบรรยายสำหรับนักเรียนชั้นประถมก่อน เพราะเป็นการเรียนในรูปแบบที่เน้นการปฏิบัติเป็นหลักและประเมินผลคะแนนจากงานปฏิบัติเช่นกัน ดังนั้นวิทยากรมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมากกว่า การเรียนและประเมินผลเฉพาะทฤษฎีเพียงอย่างเดียว โดยผู้วิจัยแบ่งวิทยากรออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน/ 1 บทเรียน ใช้เวลาอบรมวิทยากรผู้สอนในแต่ละบทประมาณ 1 ชั่วโมง/ บทเรียน และทดสอบความรู้จากการซักถาม ตอบคำถาม ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดและวิธีแก้ปัญหาและให้ผู้เข้าอบรมทดลองสาธิตการบรรยายให้ฟัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากนั้นผู้วิจัยทำเรื่องขออนุญาตโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาในวันจันทร์ที่ 5 สิงหาคม 2556 ในการสอนพื้นฐานการถ่ายภาพ 8 หัวข้อสำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คนโดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 12 คน จำนวน 4 กลุ่ม (รอบเช้า) และ 13 คน จำนวน 4 กลุ่ม (รอบบ่าย) สถานที่ใช้ห้องประชุมของโรงเรียนแสงหิรัญ โดยแบ่งตารางการเรียนการสอนดังนี้

1. เริ่มจากวิทยากรของแต่ละกลุ่มเปิดบทเรียนคอมพิวเตอร์ในเรื่องบทนำซึ่งกล่าวถึงวิธีการใช้และปรับโหมดของกล้อง DSLR เบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นให้นักเรียนชั้นประถมทุกคนถ่ายภาพครั้งที่ 1 ในหัวข้อที่กำหนดของแต่ละบทก่อนการเรียน โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที

2. จากนั้นวิทยากรเปิดบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อนำเสนอเนื้อหาที่ละบทเรียน เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วจึงจะให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดด้วยการถ่ายภาพครั้งที่ 2 ในหัวข้อเดิมเป็นเวลา 30 นาที

3. นำภาพถ่ายที่นักเรียนประถมนำมาวิจารณ์ในกลุ่มที่ละภาพถึงความเหมาะสม จุดบกพร่อง และสิ่งที่ควรปรับปรุงโดยวิทยากรประจำกลุ่ม ต่อมาจึงให้นักเรียนถ่ายภาพครั้งที่ 3 ในหัวข้อเดิมอีกครั้งเป็นเวลา 30 นาที

4. ขั้นตอนสุดท้ายคือนำผลงานทั้งหมดของทุกกลุ่มไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่านตามรายชื่อด้านล่างให้คะแนนเพื่อประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1: อาจารย์ชัยวุฒิ พุ่มทอง อาจารย์ประจำสาขาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2: อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจาก อาจารย์ประจำสาขาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3: อาจารย์พิทักษ์ หนันชัยบุตร อาจารย์ประจำสาขาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 4: อาจารย์อรุษา จักรคชาพล อาจารย์ประจำสาขาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 5: อาจารย์กิตติมา เหลืองบริบูรณ์ อาจารย์พิเศษ คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 6: อาจารย์ธัญลักษณ์ คุ้มจันทร์านันท์ อาจารย์พิเศษ คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์สถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ร้อยละ (Percentage) หาประสิทธิภาพของบทเรียน นำไปคำนวณด้วยสูตรการหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียน ตามเกณฑ์ 80/80 (E1 และ E2) (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537) ดังนี้

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ E1/E2 สามารถหาได้จากสูตรดังนี้

$$E1 = \frac{\sum \left(\frac{X}{A} \right)}{N} \times 100$$

$$E2 = \frac{\sum \left(\frac{Y}{B} \right)}{N} \times 100$$

เมื่อ E1 คือ คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดจากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบระหว่างเรียนจากบทเรียน

E2 คือ คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดจากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน

X คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียน

แต่ละคน

Y คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเยที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 3.2 ภาพปก CD ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเบื้องต้น จำนวน 3 แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา จำนวน 100 คน จาก 8 บทเรียนเพื่อวัดผลตามตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิเคราะห์และนำเสนอผลของงานวิจัยเรื่อง "การพัฒนาและประเมินผลบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถม" นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ใช้สูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2528)
2. การทดสอบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สถิติค่าที (Paired t-test, Independent t-test)

4.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ E1/E2

ผู้วิจัยนำไฟล์นำผลงานทั้งหมดของทุกกลุ่มไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่านให้คะแนนเพื่อประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 เกณฑ์การให้คะแนนผลงาน

ความหมาย	เกรด	แปลงเป็นคะแนนเพื่อใช้ประมวลผล (เต็ม 4)
ดีมาก	A	4
ดี	B	3
ปานกลาง	C	2
แย่มาก	D	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดทั้งก่อนการเรียน ระหว่างการเรียน และหลังการเรียน และแปลงเป็นตัวเลขเพื่อใช้คำนวณค่าสถิติดังนี้

ตารางที่ 4.2 คะแนนของนักเรียนชั้นประถมก่อนการเรียน ระหว่างการเรียน และหลังการเรียน

ผู้ทรงคุณวุฒิ							
	1	2	3	4	5	6	รวม
คะแนนแบบฝึกหัดก่อนการเรียน							
บทที่ 1	2.5	1	2	1	1	1	8.5
บทที่ 2	1	1	2	1	1	1	6
บทที่ 3	2	1	1	1	1.5	1	7.5
บทที่ 4	2	1	1	1	1	1	7
บทที่ 5	2	2	2	2	1	1	10
บทที่ 6	2	2	2	2	1	1	10
บทที่ 7	2	1	1	1	1	1	7
บทที่ 8	2	1.5	2	1	1	1	8
คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างการเรียน							
บทที่ 1	3.5	2	3.5	3	3.5	3	18.5
บทที่ 2	3	3	4	3	3.5	3.5	20
บทที่ 3	3	3.5	4	3.5	3.5	3	15.5
บทที่ 4	3	3.5	4	3.5	3.5	4	23.5
บทที่ 5	4	4	3	3.5	4	3	21.5
บทที่ 6	3	4	4	3.5	3.5	4	22
บทที่ 7	4	3	3.5	4	4	4	22.5
บทที่ 8	4	4	4	4	4	4	24
คะแนนแบบฝึกหัดหลังการเรียน							
บทที่ 1	4	2	3.5	3.5	3.5	3	19.5
บทที่ 2	3.5	3	3	3.5	3.5	4	20.5
บทที่ 3	3.5	2.5	3	4	4	3	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4	4	2.5	4	4	4	4	22.5
บทที่ 5	2	2	3	3.5	3	3	16.5
บทที่ 6	3	3.5	3	4	4	4	21.5
บทที่ 7	4	3.5	4	4	4	4	23.5
บทที่ 8	4	4	3.5	4	4	4	23.5

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนเพื่อคำนวณ E1/E2

บทเรียน	ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างเรียน จากผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน (คะแนนเต็ม 24)	X/A	ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน (คะแนนเต็ม 24)	Y/A
1	18.5	0.77	19.5	0.81
2	20	0.83	20.5	0.85
3	15.5	0.64	20	0.83
4	23.5	0.97	22.5	0.93
5	21.5	0.89	16.5	0.68
6	22	0.91	21.5	0.89
7	22.5	0.93	23.5	0.97
8	24	1.00	23.5	1.00
รวม		6.94		6.96

จากตารางที่ 4.3 เมื่อนำมาแทนค่าในสูตรของ E1 และ E2 จะได้ดังนี้

$$E1 = \frac{6.94}{8} \times 100$$

$$= 86.75$$

$$E2 = \frac{6.96}{8} \times 100$$

$$= 87.00$$

จากตัวอย่างได้ค่า E1 = 86.75 และค่า E2 = 87.00 จึงสรุปได้ว่า บทเรียนนี้มีประสิทธิภาพ 86.75/87.00 เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่มาตรฐานไว้ 80/80 จึงถือได้ว่าบทเรียนนี้มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ค่า E1 และ E2 ที่คำนวณได้ ยังสามารถนำมาแปลความหมายได้ว่าประสิทธิภาพของบทเรียนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับใด โดยใช้ช่วงร้อยละคะแนนตามเกณฑ์ E1/E2 ดังนี้ (มนต์ชัย เทียนทอง, 2548, หน้า 309)

ร้อยละ 95 - 100	หมายถึง บทเรียนมีประสิทธิภาพดีเยี่ยม (excellent)
ร้อยละ 90 - 94	หมายถึง บทเรียนมีประสิทธิภาพดี (good)
ร้อยละ 85 - 89	หมายถึง บทเรียนมีประสิทธิภาพดีพอใช้ (fair good)
ร้อยละ 80 - 84	หมายถึง บทเรียนมีประสิทธิภาพพอใช้ (fair)
ต่ำกว่าร้อยละ 80	หมายถึง ต้องปรับปรุงแก้ไขบทเรียน (poor)

จากตัวอย่างข้อมูลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนสรุปได้ว่าบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 คือ 86.75/87.00 เป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพดีพอใช้

4.3 การทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียน โดยการใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมุติฐานงานวิจัยคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเรียน โดยผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองที่ เรียกว่า One - Group Pretest - Posttest Design มีรูปแบบการทดลองดังนี้

ตารางที่ 4.4 แผนการทดลอง One - Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	สอบ	ทดลอง	สอบ
	ก่อน	ง	หลัง
E	T ₁	X	T ₂

แบบแผนการทดลองของงานวิจัยชิ้นนี้ใช้กลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (E) การทดลองทำการทดสอบก่อนการทดลอง (T₁) ด้วยเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น หลังจากนั้นทำการทดลองด้วยเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นคือ X เมื่อสิ้นสุดการทดลองทำการทดสอบหลังการทดลอง (T₂) ด้วยเครื่องมือชุดเดียวกับเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง โดยแบบทดสอบทั้งสองครั้งใช้โจทย์และเครื่องมือชุดเดียวกัน เมื่อได้ผลการทดสอบทั้ง 2 ครั้งแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการพิจารณาความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังด้วย paired t - test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยคะแนนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทเรียน	ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน จากผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน (คะแนนเต็ม 24)	ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน (คะแนนเต็ม 24)
1	8.5	19.5
2	6	20.5
3	7.5	20
4	7	22.5
5	10	16.5
6	10	21.5
7	7	23.5
8	8	23.5

4.3.1 การทดสอบโคลโมโกรอฟ-สเมียร์นอฟ (The Kolmogorov-Smirnov Test)

ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันว่ามาจากประชากร 2 ประชากรที่มีการแจกแจงเหมือนกันหรือไม่ โดยใช้ความถี่สะสม โดยตั้งสมมติฐานของการทดสอบ Kolmogorov-Smirnov คือ

H0: คะแนนของทั้ง 2 กลุ่มมีการแจกแจงเหมือนกัน

H1: คะแนนของทั้ง 2 กลุ่มมีการแจกแจงต่างกัน

ตารางที่ 4.6 การทดสอบโคลโมโกรอฟ-สเมียร์นอฟ

	ก่อนเรียน	หลังเรียน
N	8	8
Normal		
Mean	7.7500	20.9375
Parameters(a,b)		
Std. Deviation	1.51186	2.35186
Most Extreme		
Absolute	.191	.146
Differences		
Positive	.191	.138
Negative	-.182	-.146
Kolmogorov-Smirnov Z	.539	.412
Asymp. Sig. (2-tailed)	.933	.996

a Test distribution is Normal.

b Calculated from data.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนของนักเรียนทั้ง 8 กลุ่มคือ 7.75 คะแนน, คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.51186 เมื่อพิจารณาจากค่า P-value พบว่าค่า Sig. (2-tailed) คือ .933 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .05 จึงสรุปว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 ได้ นั่นคือ คะแนนสอบมีการแจกแจงแบบปกติ

คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนของนักเรียนทั้ง 8 กลุ่มคือ 20.93 คะแนน, คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.35186

เมื่อพิจารณาจากค่า P-value พบว่าค่า Sig. (2-tailed) คือ .996 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .05 จึงสรุปว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 ได้ นั่นคือ คะแนนสอบมีการแจกแจงแบบปกติ

4.3.2 การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.7 การทดสอบสมมติฐานด้วย paired t-test

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
		Pair 1	ก่อนเรียน	7.7500	8
	หลังเรียน	20.9375	8	2.35186	.83151

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	ก่อนเรียน & หลังเรียน	8	-.336	.415

Paired Samples Test

		Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)	
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower				Upper
Pair 1	ก่อนเรียน - หลังเรียน	-13.1875	3.19528	1.12970	-15.8588	-10.5162	-11.673	7	.000

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะค่า P (.000) น้อยกว่าค่าอัลฟา (.05) จึงปฏิเสธ H_0 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์เรื่อง
พื้นฐานการถ่ายภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถม พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 ผลสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาและนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 (80/80) และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คนของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยา ลาดกระบัง และจากการวิจัยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาพบว่า

5.1 ประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา

ผลวิจัยสรุปว่าบทเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.75/82.55 เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์นี้ได้มีการนำภาพถ่ายและวิธีการนำเสนอผ่านตุ๊กตาที่น่าสนใจทำให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังจัดอบรมวิทยากรทั้ง 12 คน (นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 สาขาการถ่ายภาพ) ที่เป็นผู้สอนนักเรียนก่อน เพราะเป็นการเรียนในรูปแบบที่เน้นการปฏิบัติเป็นหลัก และประเมินผลคะแนนจากงานปฏิบัติเช่นกัน ดังนั้นวิทยากรมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมากกว่าการเรียนและประเมินผลเฉพาะทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ทำให้บทเรียนที่ใช้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากวิทยากรสามารถถ่ายทอด นำเสนอเนื้อหา ได้ตอบ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ได้มากกว่าการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้การเรียนผ่านเรื่องราวของตุ๊กตา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกและสนใจในการเรียนมากขึ้นเช่นกัน

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยา

จากผลการวิจัย สรุปได้ว่าบทเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์และมีวิทยากรอธิบายประกอบทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาทุกบทได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการประยุกต์การใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร การถ่ายภาพประกอบบทเรียน การดัดแปลงเนื้อหาจากตำราเรียนซึ่งเป็นเนื้อหาของระดับปริญญาตรีของผู้วิจัย นำมาปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเป็นการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ 9 ขั้นตอนของโรเบิร์ต กาเย่ในการพัฒนาบทเรียนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. **เร่งเร้าความสนใจ (Gain Attention):** บทนำเรื่อง (Title) ในทุกบทเรียนตั้งแต่บทที่ 1 ถึง 8 ผู้วิจัยใช้ภาพประกอบ และตัวหนังสือที่มีขนาดใหญ่ชัดเจนง่าย และไม่ซับซ้อน และเลือกใช้ภาพถ่ายและตัวอักษรที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถม และเน้นตัวอักษรของบทให้ใหญ่เพื่อดึงดูดความสนใจโดยให้ภาพปรากฏ บนจอภาพระยะหนึ่ง จนกระทั่งผู้เรียนเข้าใจคำจำกัดความของบทเรียนจากตัวอักษรและภาพถ่ายจึงค่อยเปลี่ยนไปสู่หน้าจอถัดไป และวิทยากรอธิบายด้วยน้ำเสียงน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

2. **บอกวัตถุประสงค์ (Specify Objective):** ผู้วิจัยได้ออกแบบจัดวางจุดประสงค์ของแต่ละบทอย่างสั้นๆ ในทุกๆ หน้าแรกของบทนำเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงการวัดผลท้ายบท เนื่องจากจุดประสงค์จะเป็นสิ่งที่กำหนดกิจกรรมการถ่ายภาพในตอนท้ายเพื่อประเมินผลคุณภาพของบทเรียน

3. **ทบทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge):** ทุกครั้งที่เริ่มต้นบทเรียนใหม่ ผู้วิจัยจะทบทวนความรู้พื้นฐานของบทนำในเรื่อง "รูรับแสง และการปรับโหมดบันทึกภาพ" ก่อนทุกครั้ง เพื่อทบทวนความรู้ให้กับผู้เรียน เนื่องจากเนื้อหาในเรื่องรูรับแสงเป็นเนื้อหาที่ใหม่ และค่อนข้างเข้าใจได้ยากสำหรับนักเรียนชั้นประถม

4. **นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Present New Information):** ผู้วิจัยเน้นการนำเสนอผ่านภาพถ่ายตุ๊กตา ไม่ได้เน้นข้อความหรือคำบรรยายเป็นหลัก ซึ่งทำให้ผู้เรียนจดจำเป็นภาพมากกว่าทฤษฎีเพียงอย่างเดียว และในบางครั้งใช้ภาพลายเส้นหรือภาพวาดเพื่อให้ผู้เรียนจดจำและเข้าใจได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้ภาพถ่ายในการอธิบายเนื้อหาหลัก เนื่องจากสามารถเห็นภาพและเข้าใจได้ทันที ต่างจากการใช้ภาพลายเส้น หรือการ์ตูนในการอธิบาย

5. **ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (Guide Learning):** ระหว่างการเรียนการสอนในทุกบท วิทยากรจะอธิบายหรือทดลองถ่ายภาพให้เห็นจากของจริง เหตุการณ์จริง เช่นการบรรยายเรื่องรูรับแสง วิทยากรจะสาธิตให้ผู้เรียนเห็นจากการถ่ายภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากกว่าการเรียนจากบทเรียนเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้บทเรียนทั้ง 8 บทล้วนมีความสัมพันธ์กันโดยวิทยากรจะอธิบายเพิ่มเติมถึงเนื้อหาและเทคนิคที่เกี่ยวข้องกันของแต่ละบท เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

6. **กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (Elicit Response):** ระหว่างการเรียนการสอนในทุกบทเรียน วิทยากรจะสาธิตและให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง และนำภาพที่ถ่ายมาให้วิทยากรวิจารณ์ และกลับไปแก้ไขในจุดที่บกพร่อง นอกจากนี้ระหว่างการเรียนวิทยากรจะถามเพื่อทบทวนความรู้เป็นระยะโดยแจกของรางวัลเป็นขนมสำหรับผู้ตอบคำถามได้ถูก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมและมีการตอบสนองต่อการเรียนมากกว่า การรับฟังเพียงอย่างเดียว หรือในบางครั้งวิทยากรจะมีเกมส์ทายคำถามในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนมาให้เล่น

7. **ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Provide Feedback):** ระหว่างการเรียนบทเรียนจะมีการย้อนถึงเนื้อหาที่สำคัญของการเรียน เช่น การเลือกรูรับแสง องศาการรับภาพของเลนส์ทางยาวโฟกัสต่างๆ มุมกล้อง และการปรับสมดุลแสงขาว ซึ่งจะมีสอดแทรกในหลายๆ บทเพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวน เนื่องจากเนื้อหาในหลายๆ เรื่องค่อนข้างใหม่และยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมในการที่จะอธิบายเพียงครั้งเดียวและสามารถเข้าใจได้ เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก ผู้วิจัยจึงพยายามสอดแทรกเนื้อหาความรู้เดิม แต่ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อให้น่าสนใจขึ้นและสอดแทรกอยู่ตามบทต่างๆ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ทดสอบความรู้ใหม่ (Assess Performance): ระหว่างการเรียนรู้และหลังบทเรียนทุกบท ผู้เรียนจะต้องถ่ายภาพตามหัวข้อที่กำหนด และวิทยากรจะเป็นผู้วิจารณ์และชี้แนะจุดที่ต้องแก้ไข แต่ถ้าคุณภาพของผลงานยังไม่ดีพอ วิทยากรจะอธิบายเพิ่มเติมและให้กลับไปถ่ายใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเรียนบทต่อไป

9. สรุปและนำไปใช้ (Review and Transfer): ทำยบทเรียนทุกบท ผู้วิจัยแทรกบทสรุป เพื่อเป็นการทบทวนเฉพาะสิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ นอกจากนี้วิทยากรจะบรรยายสรุปเนื้อหาและอธิบายการนำเทคนิคที่เรียนไปใช้กับการถ่ายภาพชนิดอื่นๆ เช่นกัน

5.3. ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยชิ้นนี้มีข้อจำกัดเพราะเป็นกรณีศึกษาเฉพาะนักเรียนโรงเรียนแสงหิรัญวิทยา ลาดกระบังจำนวน 100 คนเท่านั้นในปีการศึกษา 2555-2556 จึงไม่อาจใช้เป็นตัวแทนของนักเรียนประถมทั่วประเทศได้ เพื่อให้เกิดผลที่ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการวิจัยเพิ่มในหัวข้อเดิมแต่ขยายผลไปตามโรงเรียนต่างๆ หรือทั่วประเทศ เพื่อให้ได้ผลข้อมูลที่สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนประถมของประเทศไทยได้ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 ผลงานสร้างสรรค์

6.1 การประยุกต์แนวคิดการสอนจากโรเบิร์ต กาย (Robert Gagne)

ผู้วิจัยจัดทำสื่อการสอนพื้นฐานการถ่ายภาพ 8 บท โดยประยุกต์จากแนวคิดเรื่องการศึกษาจากโรเบิร์ต กาย (Robert Gagne) ซึ่งเสนอแนวคิด 9 ข้อ เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในการ ออกแบบบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยเน้นที่หลักการนำเสนอเนื้อหา จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ดังต่อไปนี้

6.1.1. เร่งเร้าความ สนใจ (Gain Attention)

ในขั้นตอนแรกนี้ก็คือ การนำเสนอหน้าเรื่อง (Title) ของ บทเรียนซึ่งหลักสำคัญ

1.1 ใช้ภาพกราฟฟิกที่มี ขนาดใหญ่ชัดเจน ง่าย และไม่ซับซ้อน

1.2 ใช้เทคนิคการนำ เสนอ ที่ปรากฏภาพได้ เร็ว เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเบื่อ

1.3 ควรให้ภาพปรากฏ บน จอภาพระยะหนึ่ง จนกระทั่งผู้เรียนกดแป้นพิมพ์ใดๆ จึง เปลี่ยนไปสู่แฟรมอื่นๆ เพื่อสร้าง ความ คำนึงแก่ผู้เรียน

1.4 เลือกใช้ ภาพกราฟฟิกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ระดับความรู้ และเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน

6.1.2 บอกวัตถุประสงค์ (Specify Objective)

วัตถุประสงค์ของบท เรียน ทำให้ทราบถึง ความ คาดหวังของบทเรียนจากผู้เรียน ยังเป็นการแจ้งให้ ทราบล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหา รวมทั้งเค้า โครงของเนื้อหาอีกด้วย การที่ผู้ เรียนทราบถึงขอบเขตของเนื้อหา อย่าง คร่าวๆ จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถ ผสมผสาน แนวความคิดในรายละเอียดหรือส่วน ย่อยของเนื้อหาให้สอดคล้องและ สัมพันธ์กับ เนื้อหาในส่วนใหญ่ได้ ซึ่งมีผลทำให้การเรียนรู้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาจใช้ กราฟฟิกง่ายๆ เข้าช่วย เช่น ตีกรอบ ใช้ลูกศร และใช้รูปทรง เรขาคณิต แต่ไม่ควรใช้การ เคลื่อนไหวเข้าช่วย โดยเฉพาะกับตัวหนังสือ

6.1.3 ทบทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge)

การทบทวนความรู้ เดิมก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้ เรียน มีความจำ เป็นอย่าง ยิ่งที่จะต้องหาวิธีการ ประเมิน ความรู้ที่จำเป็น สำหรับบท เรียนใหม่ เพื่อไม่ ให้ผู้เรียน เกิดปัญหาในการเรียนรู้ วิธีปฏิบัติโดยทั่วไป โดยก่อนเริ่มเนื้อหาใหม่ทุกครั้ง ผู้เขียนและทีมงานจะทบทวนเนื้อหาของบทนำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของรูรับแสงและโหมดการปรับกล้องทุกครั้ง

6.1.4 นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Present New Information)

หลักสำคัญในการนำ เสนอเนื้อหาของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็คือ ควรนำ เสนอภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ประกอบกับคำอธิบายสั้นๆ ง่าย แต่ ได้ใจความ การใช้ภาพประกอบ จะทำ ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ขึ้น และมีความคงทน ในการ จำได้ดีกว่าการใช้คำอธิบายเพียงอย่างเดียว โดย หลักการที่ว่า ภาพจะช่วย อธิบาย สิ่งที่เป็นนามธรรมให้ง่ายต่อการรับรู้ แม้ในเนื้อหาบาง ช่วงจะมีความยากใน การที่จะ คิดสร้างภาพประกอบ แต่ก็ควร พิจารณาวิธี การต่างๆ ที่จะนำเสนอด้วยภาพ ให้ได้ แม้จะมีจำนวนน้อย แต่ก็ยังดีกว่าคำอธิบาย เพียงคำเดียว ภาพที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหากมีการนำ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำแนกออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ ภาพนิ่ง ได้แก่ ภาพลายเส้น ภาพ 2 มิติ ภาพ 3 มิติ ภาพ ถ่ายของจริง แผนภาพ แผนภูมิ และกราฟ อีกส่วนหนึ่งได้แก่ภาพเคลื่อนไหว

6.1.5 ชี้นำแนวทางการเรียนรู้ (Guide Learning)

ตามหลักการและเงื่อนไขการเรียนรู้ (Condition of Learning) ผู้เรียนจะจำเนื้อหาได้ดี หากมีการจัดระบบการเสนอเนื้อหาที่ดีและสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของผู้เรียน บางทฤษฎีกล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ที่กระจำจรัส (Meaningfull Learning) นั้น ทางเดียวที่จะเกิดขึ้นได้ก็คือการที่ผู้เรียน วิเคราะห์ และตีความในเนื้อหาใหม่ลงบนพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์เดิม รวมกัน เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ ดังนั้น หน้าที่ของผู้ออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในขั้นนี้ ก็คือ พยายามค้นหาเทคนิคในการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียน นำความรู้เดิมมาใช้ในการศึกษาความรู้ใหม่

6.1.6 กระตุ้นการตอบสนอง บทเรียน (Elicit Response)

นักการศึกษา กล่าวว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดนั้นเกี่ยวข้องกับ โดยตรงกับ ระดับและขั้นตอนของการประมวลผลข้อมูล หากผู้เรียนได้มีโอกาส ร่วมคิด ร่วมกิจกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา และร่วมตอบคำถาม จะส่งผลให้มี ความจำดีกว่าผู้เรียนที่ใช้วิธีอ่านหรือคัดลอกข้อความจากผู้อื่น เพียงอย่างเดียว บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีข้อได้เปรียบกว่าสื่อทัศนูปกรณ์อื่นๆ เช่น วิดิทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ เทปเสียง เป็นต้น ซึ่งสื่อการเรียนการสอนเหล่านี้ จัดเป็น แบบปฏิสัมพันธ์ไม่ได้ (Non-interactive Media) แตกต่างจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้เรียนสามารถมีกิจกรรมร่วมในบทเรียนได้ หลายลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น เลือกรายการ และปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน

6.1.7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Provide Feedback)

ผลจากการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะกระตุ้นความสนใจจากผู้เรียนได้มากขึ้น ถ้าบทเรียนนั้นทำท่าย โดยการบอกเป้าหมายที่ชัดเจน และแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าขณะนั้นผู้เรียนอยู่ที่ส่วนใด ห่างจากเป้าหมายเท่าใด การให้ข้อมูลย้อนกลับดังกล่าว ถ้า นำเสนอด้วย ภาพจะช่วยเร่งเร้าความสนใจได้ดี ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะถ้าภาพ นั้นเกี่ยวกับ เนื้อหาที่เรียน

6.1.8 ทดสอบความรู้ใหม่ (Assess Performance)

การทดสอบความรู้ใหม่หลังจากศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรียกว่า การทดสอบหลังบทเรียน (Post-test) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบ ความรู้ ของตนเอง นอกจากนี้จะยังเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผ่าน เกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ เพื่อที่จะไปศึกษาในบทเรียนต่อไปหรือ ต้องกลับไปศึกษา เนื้อหาใหม่ การทดสอบหลังบทเรียนจึงมีความจำเป็นสำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุกประเภท นอกจากจะเป็นการประเมินผลการเรียนรู้แล้ว การทดสอบยังมีผลต่อความคงทน ในการจดจำเนื้อหาของผู้เรียนด้วย

6.1.9 สรุปและนำไปใช้ (Review and Transfer)

การสรุปและนำไปใช้ จัดว่าเป็นส่วนสำคัญในขั้นตอนสุดท้ายที่บทเรียนจะต้องสรุป มโนคติของ เนื้อหาเฉพาะประเด็นสำคัญๆ รวมทั้งข้อเสนอนี้ต่างๆ เพื่อ เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวน ความรู้ของตนเอง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในสื่อใดๆ ได้โดยไม่ผ่านการอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หากต้องการนำเอกสารนี้ไปใช้ กรุณาติดต่อเจ้าของลิขสิทธิ์

หลังจากศึกษาเนื้อหาผ่าน มาแล้ว ในขณะเดียวกัน บทเรียนต้องชี้แนะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องหรือให้ ข้อมูล อ่างอิงเพิ่มเติม เพื่อแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในบทเรียนถัดไป หรือนำ ไป ประยุกต์ใช้กับ งานอื่นต่อไป

6.2 การใช้เนื้อหาการสอนจากตำราเรียน

ผู้วิจัยใช้เนื้อหาการเรียนการสอน “พื้นฐานการถ่ายภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถม” จากตำราเรียนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นดังนี้

6.2.1 ตำราเรียนวิชา “การถ่ายภาพเบื้องต้น”, (2553), คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ กลุ่มวิชานิติศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

6.2.2 ตำราเรียนวิชา “ภาพถ่ายประกอบนิยายสาร”, (2556), คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ กลุ่มวิชานิติศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

6.3 ผลงานซีดีรอมสอนถ่ายภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถม ทั้ง 8 บท

ผู้วิจัยจัดทำเนื้อหาการสอนทั้ง 8 บท และบทนำดังตัวอย่างที่แสดงในหน้าถัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิขสิทธิ์เป็นของ ผศ. กิตติชัย เกษมธรรม์ และสำนักวิจัยและพัฒนา ประจวบคีรีขันธ์ ประมาณ 2550



อย่างแรกเลย เนื้อหาทั้งหมด ออกแบบมาเพื่อใช้กับกล้อง DSLR หรือกล้องที่สามารถปรับ "รูรับแสง" ได้ในะครับ

แต่จริงๆแล้ว ใช้กล้อง Compact ก็ได้ในะครับ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไอลิสรักษ์ เกษมภานี

ก่อนมาในการเรียน
อยากให้น้องๆทำความเข้าใจก่อนนะครับ

1. ปรับโหมดถ่ายภาพไว้ที่ AV (สำหรับกล้อง canon) หรือโหมด A (สำหรับกล้อง Nikon)
2. ปรับ ISO ให้เป็น auto ครับ

เนื่องจากเราจะเน้น เรื่องการควบคุมรูรับแสง เป็นหลักและให้ทุกอย่างเป็น auto แทน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไอลิสรักษ์ เกษมภานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไอลิสรักษ์ เกษมภานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะที่บทเขียนนี้เป็นเรื่อง ผศ. กิติสิริย์ เกษมทานนท์ และสมาชิกวิจิตรศิลป์ประจำนิคมประมาณ 2550

บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน

จุดประสงค์ ให้นักเรียนเข้าใจสภาพแสงที่เหมาะสมกับการถ่ายภาพคน



บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน

สวัสดีครับน้องๆ ในบทนี้เราจะมาเรียนเรื่อง การถ่ายภาพคนกันนะครับ

เราจะคุยกันใน 2 เรื่อง คือ

1. แสงที่ใช้
2. รูรับแสงที่เหมาะสม



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติสิริย์ เกษมทานนท์

บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน

เรามารู้เรื่องของแสงกันก่อนนะครับ แสงอย่างแรก คือ " แสงหน้าค่าง " จะบานใหญ่ บานเล็ก หรือจะเป็น ประตูก็ได้นะครับ ขอให้แสงที่เข้ามาทางเคียวเป็นหลัก



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติสิริย์ เกษมทานนท์

บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน

แสงหน้าค่างเป็นแสงที่สวยและเหมาะกับการถ่ายภาพมาดครับ เราจะมาให้แสงเงาที่นุ่ม แต่ก็ยังคงเห็นทิศทางของแสง

ดูที่หน้าของนมสิครับ หล่อไหม?



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติสิริย์ เกษมทานนท์

บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน

แสงอาทิตย์ที่แรง เรายังนิยมใช้ถ่ายคนนะครับ เพราะจะทำให้มีเงาเกิดขึ้นเยอะ

ไม่ลือเลย ร้อนด้วย



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติสิริย์ เกษมทานนท์

บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน

ถ้าเสียงไม่ได้แคร์ต้องถ่ายกลางแจ้งจริงๆ และไปถ่ายย้อนแสง (แสงอยู่ด้านหลัง) เบนจะแสงที่หน้าจะนุ่มนวลกว่า

กลับมานลองแล้วเอาจ



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติสิริย์ เกษมทานนท์

บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน

ถ่ายย้อนแสง อาจต้องชดเชยแสงให้สว่างขึ้นด้วย เบนจะไม่อย่างนั้นหน้าจะมีมาก อาจจะต้องชดเชย 1 stop




บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน

แสงแบบค่อมก็คือ "แสงนุ่ม" ครับ คือวันที่ไม่มีแดดแบบนี้สามารถที่จะถ่ายในทิศทางไหนก็ได้ไม่ต้องกังวลเรื่องเงาจากเงาอาทิตย์ จะถ่ายคนได้นุ่มนวลและง่ายมาก



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติสิริย์ เกษมทานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้คนเดียวเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นใดโดยไม่ผ่านการยินยอมจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัททิพย์ เกษมทานนท์



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัททิพย์ เกษมทานนท์



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัททิพย์ เกษมทานนท์



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัททิพย์ เกษมทานนท์



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัททิพย์ เกษมทานนท์



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัททิพย์ เกษมทานนท์



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัททิพย์ เกษมทานนท์



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัททิพย์ เกษมทานนท์

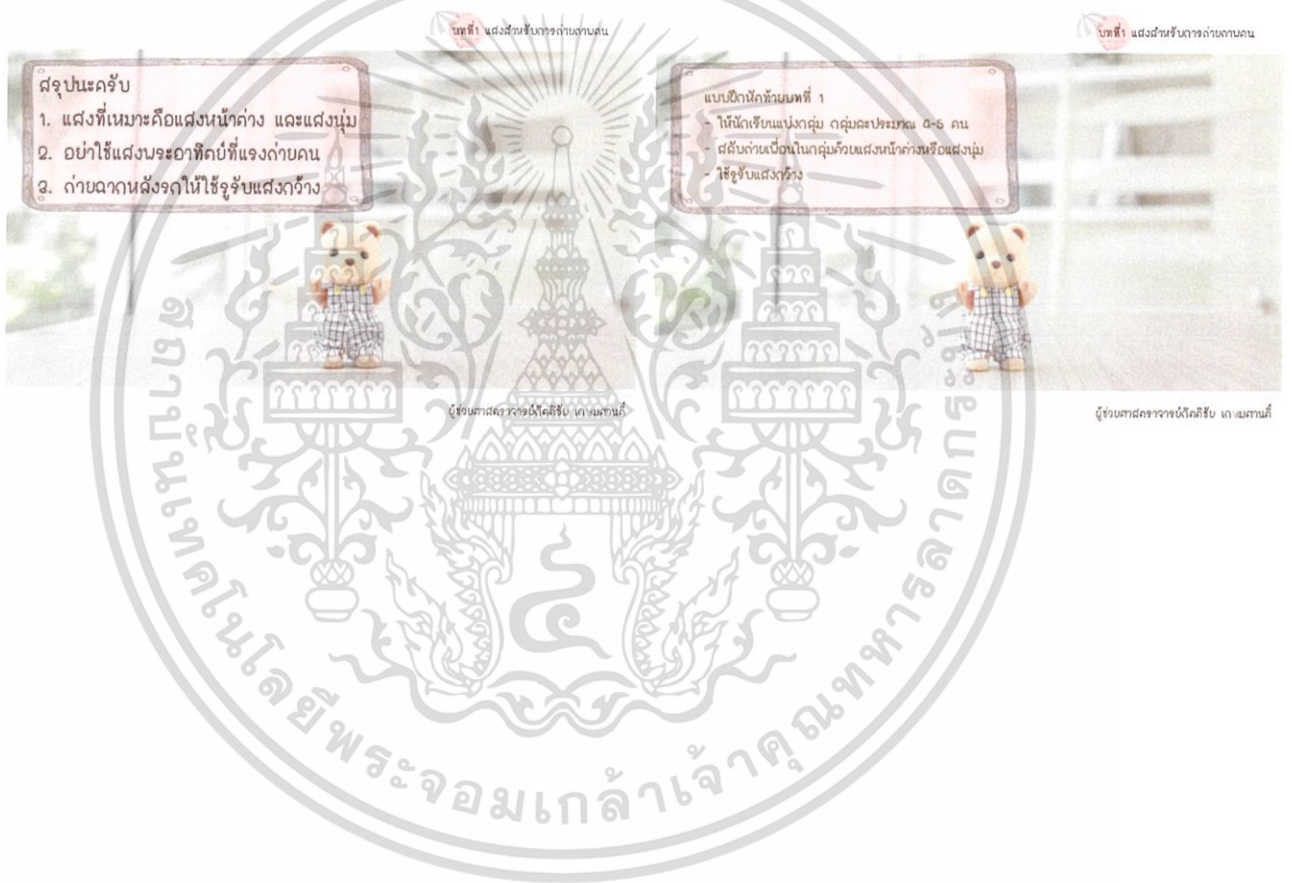
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ ชมรมเพื่อคุณ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้าน การวัด ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศลธิ์เบ เกษมภานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศลธิ์เบ เกษมภานี



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในห้องเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิชัย เตชะมานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิชัย เตชะมานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิชัย เตชะมานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิชัย เตชะมานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิชัย เตชะมานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิชัย เตชะมานี



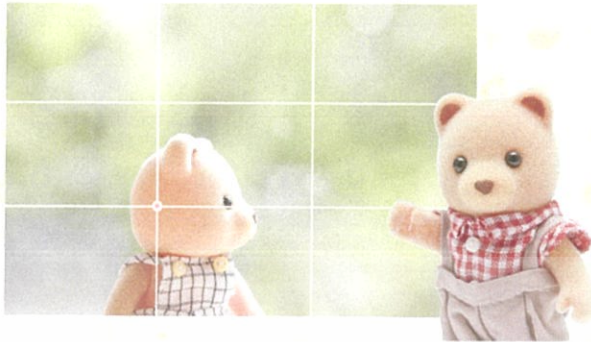
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิชัย เตชะมานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิชัย เตชะมานี

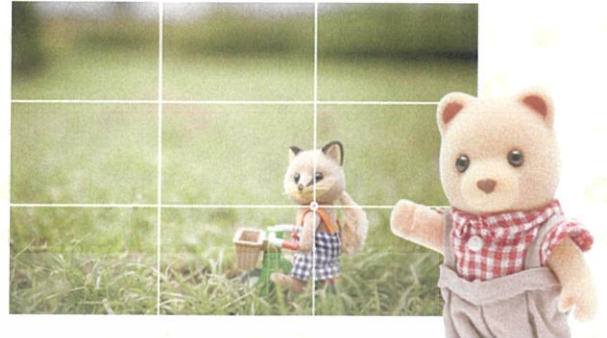
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๒ องค์ประกอบส่วนข้างการถ่ายภาพคน



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัททิพย์ เกษมธรรณี

บทที่ ๒ องค์ประกอบส่วนข้างการถ่ายภาพคน



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัททิพย์ เกษมธรรณี

บทที่ ๒ องค์ประกอบส่วนข้างการถ่ายภาพคน

สรุปประเด็น

1. ภาพไม่ควรเอียง และไม่เหลือพื้นที่ด้านบนหรือด้านล่างเยอะเกินไป
2. แบบหันหน้าไปด้านไหน ทั้งที่ช่างให้มากกว่าอีกด้าน
3. วางแบบอยู่บริเวณจุดตัด ๑ ช่อง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัททิพย์ เกษมธรรณี

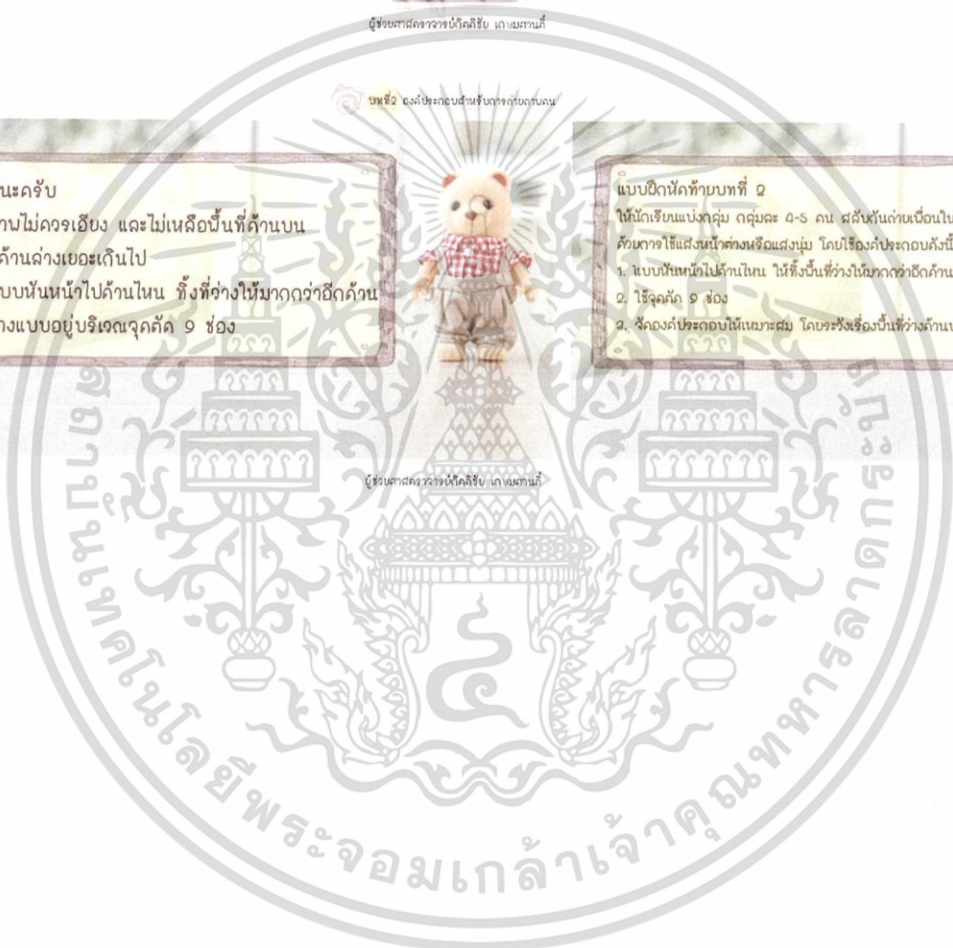
บทที่ ๒ องค์ประกอบส่วนข้างการถ่ายภาพคน

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ ๒

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓-๕ คน สลับกันถ่ายเพื่อนในกลุ่ม โดยให้องค์ประกอบดังนี้

1. แบบหันหน้าไปด้านไหน ให้ตั้งขึ้นที่วางให้มีมากกว่าอีกด้านหนึ่ง
2. ให้อัตรา ๑ ช่อง
๓. จัดองค์ประกอบให้เหมาะสม โดยระวังเรื่องพื้นที่ว่างด้านบน ด้านล่าง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัททิพย์ เกษมธรรณี



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งมีชีวิตที่เขียนนี้เป็นของ คุณ กิ๊ตลึบ เกษมทานี และดำเนินชีวิตบนโซเชียล ประชาสัมพันธ์ประมาณ 2550



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตลึบ เกษมทานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตลึบ เกษมทานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตลึบ เกษมทานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตลึบ เกษมทานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้บนแพลตฟอร์มออนไลน์เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



บทที่ ๑ การถ่ายทำแบบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรมาณี



บทที่ ๑ การถ่ายทำแบบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรมาณี



บทที่ ๑ การถ่ายทำแบบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรมาณี

ก่อนไปมาอยู่ในสถานที่กลางแจ้ง
กันนะครับ อย่างที่เลขบอกไว้
จำแสงส่วนรับถ่ายคนที่สำคัญ
และใช้ง่ายคือแสงหน้าต่าง

บทที่ ๑ การถ่ายทำแบบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรมาณี



บทที่ ๑ การถ่ายทำแบบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรมาณี



บทที่ ๑ การถ่ายทำแบบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรมาณี



บทที่ ๑ การถ่ายทำแบบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรมาณี



บทที่ ๑ การถ่ายทำแบบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรมาณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทพืด การถ่ายแบบหมู่



ภาพนี้คัดส่วนด้านขวามากเกินไป



ผู้ร่วมศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมพานี่

บทพืด การถ่ายแบบหมู่



ภาพนี้คัดส่วนด้านบนมากเกินไป



ผู้ร่วมศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมพานี่

บทพืด การถ่ายแบบหมู่



นี่เองที่จะชี้แจงเรื่องฉาดนดังกล่าวขึ้นกัน
เวลาเราบินอยู่ใกล้ฉาดนดังไม่ว่าจะเป็นอะไร
ก็ต้องระวังจะมีอะไรที่โผล่ออกมาที่หน้า
เช่น กิ่งไม้ ต้นไม้ เสา

ผู้ร่วมศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมพานี่

เอาล่ะครับ ภาพนี้ค่อนข้างสมบูรณ์
เห็นใหม่ครับว่าเราใช้องค์ประกอบ
แบบวงกลม

บทพืด การถ่ายแบบหมู่



ผู้ร่วมศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมพานี่

บทพืด การถ่ายแบบหมู่



บางครั้งเราก็ไม่แน่ใจว่า
จะถ่ายกานแนวนอนหรือแนวตั้งดี
ให้ลองถ่ายทั้งสองแบบไว้เนะครับ

ผู้ร่วมศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมพานี่

บทพืด การถ่ายแบบหมู่



แต่แสงที่ไม่เหมาะกับตุ๊กต
กับคนแต่นั้นคือแสงจากดวงอาทิตย์ค
ี่แข็งแบบนี้ครับ

ร้อน

ผู้ร่วมศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมพานี่

บทพืด การถ่ายแบบหมู่



เห็นไหมครับ
แสงแข็งทำให้เด็กเราชัดเจน
ส่วนหนึ่งก็ในมือ ถ้าใคร
มีจิวออยจะเห็นชัด

ผู้ร่วมศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมพานี่

บทพืด การถ่ายแบบหมู่



แต่ถ้าจำเป็นก็ต้องถ่ายกลางแจ้งจริงๆ
ก็ยังมีวิธีแก้เนะครับ โดยการถ่ายย้อนแสง
แล้วชดเชยแสงให้สว่างขึ้น จะทำให้หน้า
ไม่โดนแสงอาทิตย์ก็โคตรจกครับ

ผู้ร่วมศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมพานี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทลิสัย เตามะรานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทลิสัย เตามะรานี



สรุปเนื้อหาสาระจับ

1. แสงที่ใช้ควรเป็นแสงนุ่ม แสงหน้ากว้าง
2. ควรจัดองค์ประกอบภาพแบบวงกลม หรือสามเหลี่ยม

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ ๑

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละประมาณ ๑-๑ คน

- ใช้แฉกส่วนจับการถ่ายภาพคน
- ใช้ธงรูปประกอบแบบ ๑ เน้นสีเหลืองวงกลม

ในการถ่ายภาพกลุ่ม (อาจจะใช้แก้วน้ำ 3 ใบหรืออื่น เปรียบความสูงไม่เท่ากัน)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทลิสัย เตามะรานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทลิสัย เตามะรานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เห็นไหมครับ แสงแข็งเกินไป

บทที่ ๘ การถ่ายงานอาหาร

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมทานต์

เอาละครับ
อาหารมาแล้ว
ต่อไปเรามาเรียนรู้กัน
จากของจริงเลย



ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมทานต์



อย่าลืมนะครับ ใช้แสงหน้าค่าง
แล้วลองเปิดรูรับแสงกว้าง

สูงซึ่ง

หรือน้องๆ จะลองถ่ายจากมุมสูง
แล้วกดกล้องก็ได้นะครับ

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมทานต์

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมทานต์



อย่างแบบนี้ก็มีใช้รูรับแสงกว้าง
ให้อาหารเด่นนะครับ



ส่องแบบนี้ก็มีค่าจากมุมสูง
แบบนี้เราก็ไม่ต้องกดตัว
เรื่องฉากหลังจนนะครับ
เห็นอาหารเบอะๆด้วย

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมทานต์

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมทานต์



บางทีน้องๆ ก็อาจใช้รูรับแสงแคบ
เพื่อให้อาหารชัดๆ แล้วเดินกดกล้อง
จากมุมสูง แบบนี้ฉากหลัง
ก็ไม่มาจนจนเห็นกันครับ



น้องๆ สามารถประยุกต์ใช้เทคนิคต่างๆ
แบบนี้ได้กับอาหารทุกประเภทครับ

จริงๆเราเขียนจบแล้วแหละ
แต่ก็มีสิ่งเล็กๆอีกเอง

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมทานต์

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมทานต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๘ การถ่ายทำอาหาร



ภาพที่ได้จัดรับ
จากถาดนี้เนื่องจากอุปกรณ์
เป็นแนวตั้ง นี่หมีก็เลยถ่ายถาดแนวตั้ง
อาหารบางอย่างอาจจะเหมาะกับแนวนอน
หรือแนวตั้งก็ได้ แต่ถ้าไม่แน่ใจ
ก็ถ่ายทั้งสองแบบ



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัทราพร งามธรรม

บทที่ ๘ การถ่ายทำอาหาร




สรุปแนวคิด
1. การถ่ายทำอาหารควรใช้แสง
เหมือนกับถ่ายทำบุคคล
คือ แสงนุ่ม ทั้งแสงหน้ากว้าง
และแสงจอบรูปซาดิชั่นที่ไม่มีแคค
2. ใช้จูล์บแสงกว้าง เพื่อให้
ฉากหลังไม่จบบทภาพ หรือ
ถ่ายจากมุมตกเพื่อให้ไม่เห็นฉากหลัง

บทนี้จะมีอีกมากจัดรับ ชอบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัทราพร งามธรรม

บทที่ ๘ การถ่ายทำอาหาร



แบบฝึกหัดท้ายบทที่ ๘
ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๒-๔ คน
เลือกอาหารกลุ่มละ ๑ ชนิด
- ใช้แสงที่เหมาะสมกับถ่ายทำอาหาร
- ใช้จูล์บแสงที่เหมาะสม (ควรใช้จูล์บแสงกว้าง)
- ใช้มุมการถ่ายที่เหมาะสมตาม โดยจริง
ไม่ให้ฉากหลังเด่นเกินไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัทราพร งามธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

สรุปนะครับ
การถ่ายภาพดอกไม้ควรทำดังนี้

1. ใช้แสงนุ่ม
2. ใช้รูรับแสงกว้าง
3. ปรับค่า White Balance

เมื่อปรับโทนสีของภาพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เอกสมานนท์

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

" แสงนุ่ม "

เราสามารถใช้ของแสงกันก่อนนะครับ
ในบทนี้แสงที่ง่ายต่อการถ่ายภาพดอกไม้
คือ "แสงนุ่ม" นะครับ

ซึ่งบางคนรีบกันไปในตัว
เนื่องจากน้องๆ ไม่รู้จักว่าแสงคืออะไร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เอกสมานนท์

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

จุดประสงค์ ให้นักเรียนเข้าใจหลักการถ่ายภาพ เลือกใช้รูรับแสง และค่า White Balance ที่เหมาะสมกับการถ่ายภาพดอกไม้

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

ต่อไปเป็นเรื่องของรูรับแสง
จำได้ในนครับว่า
รูรับแสงกว้าง - ซีกสั้น
รูรับแสงแคบ - ซีกลึก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เอกสมานนท์

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

สรุปหลักการน้องๆ
ในบทนี้เราจะมาเรียน
เรื่องของการถ่ายภาพดอกไม้
กันนะครับ

เราจะดูกันใน ๑ เรื่อง
คือ 1. แสงที่ใช้
2. รูรับแสงที่เหมาะสม
3. ค่าสมดุลสีแสงขาว
White Balance

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เอกสมานนท์

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

ตอนนี้เราจะ
ดูภาพสิ่งกลุ่มหลอดนะครับ
นี่แหละเขาใช้รูรับแสงกว้าง
f2.8 นั่นเอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เอกสมานนท์

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

ก่อนไปแบบเดียวกับหลอดนะครับ
จะเห็นว่ารูรับแสงแคบ f 22
ฉากหลังจะชัดเกือบทั้งหมด

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

น้องๆว่า แบบไหนเหมาะสม
กับการถ่ายภาพดอกไม้มากกว่ากันครับ ?

บทที่ ๕ การถ่ายภาพดอกไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรามาดูกันก่อนนะครับ
รูรับแสงกว้าง F 2.8

บทพีธ การถ่ายทากลดมิติ

และกานนี้ผมเก็บไว้เลยครับ
แค่รูรับแสงแคบเป็น F 10

บทพีธ การถ่ายทากลดมิติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรม์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรม์

มาดูกันก่อนนะครับ
กานนี้รูรับแสงกว้าง F 2.8

บทพีธ การถ่ายทากลดมิติ

และปรับรูรับแสงแคบ
เป็น F 10

บทพีธ การถ่ายทากลดมิติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรม์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรม์

ลองมาดูการเปรียบเทียบ
ครึ่งสุดท้ายนะครับ
กานนี้รูรับแสงกว้าง F 2.8

บทพีธ การถ่ายทากลดมิติ

กานนี้ F 4 ครับ
น้องๆจะเห็นว่ากานลิ่งชัดขึ้น

บทพีธ การถ่ายทากลดมิติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรม์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรม์

และกานสุดท้าย
รูรับแสงแคบ F 10

บทพีธ การถ่ายทากลดมิติ

จะเห็นได้ว่า
เมื่อเราใช้รูรับแสงกว้าง
ดอกไม้จะเด่นขึ้นมา
ไม่ว่ากานลิ่งจะจางแค่ไหน

ถ้าเราใช้รูรับแสงแคบ
กานลิ่งทั้งหมดจะชัดด้วย
นั่นทำให้กานดอกไม้ไม่เด่น

บทพีธ การถ่ายทากลดมิติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรม์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมธรรม์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 การถ่ายภาพกลางแจ้ง

ก่อนไปเป็นเรื่องสมดุลแสงขาว หรือเรียกว่า White Balance

เรื่องนี้จะเกี่ยวกับ " สี " ของภาพ โคนเราไม่ต้องเข้าไปปรับ ใน photoshop หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นแค่ปรับหลังกล้อง สีของภาพ ก็จะเปลี่ยนไปแล้ว



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถาะเมฆานนท์

บทที่ 5 การถ่ายภาพกลางแจ้ง

นี่อาจ เคยเห็นสัญลักษณ์เหล่านี้ ที่หลังกล้องมีอะไรบ้าง ?

AWB Auto Daylight Shade Cloudy twilight sunset Custom Flash White fluorescent light Tungsten bulb

นี่คือ White Balance แบบต่างๆนั่นเอง แต่วันนี้จะไม่ลงรายละเอียดมาก เห็นจะงง เราจะแค่มาดูเรื่องของสีในภาพกันนะครับ



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถาะเมฆานนท์

บทที่ 5 การถ่ายภาพกลางแจ้ง

ภาพแรกเป็นค่า White Balance แบบ Daylight รูปจะออกที่ค่อนข้างจืด



Daylight

แบบนี้จะให้สีที่ถูกต้องตามความเป็นจริง



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถาะเมฆานนท์

บทที่ 5 การถ่ายภาพกลางแจ้ง

ต่อมาเป็นค่า Cloudy ครับ สัญลักษณ์เหมือนก้อนเมฆ เอาไว้ถ่ายในวันที่มีเมฆครึ้มๆ



Cloudy twilight sunset

จะทำให้ภาพอมสีส้มขึ้นครับ



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถาะเมฆานนท์

บทที่ 5 การถ่ายภาพกลางแจ้ง

ต่อมาเป็น Shade ครับ สัญลักษณ์เหมือนเงาของบ้านจริงๆเอาไว้ถ่ายตอนที่เรายืนในที่ร่ม



Shade

จะทำให้ภาพอมสีส้มที่สุดครับ



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถาะเมฆานนท์

บทที่ 5 การถ่ายภาพกลางแจ้ง

ต่อมาเป็นค่า Tungsten ครับ สัญลักษณ์เหมือนหลอดไฟกลางๆจริงๆเอาไว้ถ่ายตอนที่เรายืนในห้องที่มีหลอดไฟสีส้ม



Tungsten bulb

จะทำให้ภาพอมสีฟ้า สีน้ำเงิน ครับ



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถาะเมฆานนท์

บทที่ 5 การถ่ายภาพกลางแจ้ง

ต่อมาเป็นค่า Fluorescent ครับ สัญลักษณ์เหมือนหลอดไฟยาวๆจริงๆเอาไว้ถ่ายตอนที่เรายืนในห้องที่มีหลอดไฟแบบนี้ครับ



White fluorescent light

จะทำให้ภาพอมสีชมพูครับ



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถาะเมฆานนท์

บทที่ 5 การถ่ายภาพกลางแจ้ง

จะเห็นว่าหลายๆ สามารถเลือกโทนสีของภาพโดยไม่ต้องใช้โปรแกรมใดๆ เพียงแค่เราตั้งค่าการปรับค่าสมดุลแสงขาว (White Balance) เท่านั้นเองครับ

เท่านั้นเองครับ?



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถาะเมฆานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 การถ่ายเทคนกอดไม้



ผู้ร่วมจัดทำสารคดีออนไลน์ : เก.สมรพันธ์



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๑ การถ่ายภาพชีวิตที่คน และท้องที่เขียว

จุดประสงค์ เพื่อศึกษาทางบารโณศาสตร์ของเลนส์ ช่วงต่างๆ ที่มีผลกับมิติของภาพที่เกิดขึ้น และองค์ประกอบผ่านรับการถ่ายภาพชีวิตที่คน

บทที่ ๑ การถ่ายภาพชีวิตที่คนและท้องที่เขียว

ศัพท์สัทศิลป์
วันนี้เขาเขียนเกี่ยวกับภาพถ่ายชีวิตและถ่ายภาพเมื่อเวลาไปท้องที่เขียวกันนะจ๊ะ

เป็นบางครั้งเวลาจะมาช่วยสอนจ๊ะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถลิงธรรมณี

บทที่ ๑ การถ่ายภาพชีวิตที่คนและท้องที่เขียว

อย่างแรกเลย
นี่อย่างเคยลั้งเกดโกโมมาครับ เวลาไปเที่ยวแล้วถ่ายกับบอแม๋เขียน กับสถานที่ที่ท้องที่เขียวแล้วเห็นคนตัวใหญ่ แล้ววิ่งกันหลังเห็นลั้งเกดโกโมมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถลิงธรรมณี

บทที่ ๑ การถ่ายภาพชีวิตที่คนและท้องที่เขียว

อีกบะระแก้ว

ตอนนี้เขามาเที่ยวสนามหลวง อยากรู้ว่าไปเห็นเขียวบะระแก้ว... แต่เห็นอีกบะระแก้ว เขียว

ลองดูตัวอย่างจากตลับในบะระแก้ว

ดูตลับมาครั้งไกล...

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถลิงธรรมณี

บทที่ ๑ การถ่ายภาพชีวิตที่คนและท้องที่เขียว

ผมก็เป็นประจำ บางครั้งดูตลับเสียเงิน เสียเวลา มาเที่ยว กลับเห็นชีวิตที่เขียวเอง

ปัญหานี้ไม่ใช่เฉพาะน้องๆ นะจ๊ะ แม้แต่ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ก็เป็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถลิงธรรมณี

บทที่ ๑ การถ่ายภาพชีวิตที่คนและท้องที่เขียว

วิธีนี้ง่ายๆ เลยนะจ๊ะ ที่เขาเห็นชีวิตที่เขียวหลังเห็นลั้งเกดโกโมมา นั้น เพราะมุม หรือองศาการรับภาพของเลนส์ เป็นเลนส์มุมกว้างนั่นเอง

มีจ๋า อย่างเขียวจ๊ะจ๊ะ มาดูตัวอย่างกัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถลิงธรรมณี

บทที่ ๑ การถ่ายภาพชีวิตที่คนและท้องที่เขียว

กานนี้วิวกันหลังเห็นลั้งเกดโกโมมา เพราะใช้เลนส์ 15 mm.

กานทั้งหมกเมไม่ได้อะไรเลย นอกจากกคคองนะจ๊ะ ฝึกคาอบูที่เริ่มคลอก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถลิงธรรมณี

บทที่ ๑ การถ่ายภาพชีวิตที่คนและท้องที่เขียว

กานนี้ใช้เลนส์ 20 mm.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เถลิงธรรมณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



บทที่ ๑ การถ่ายวีดิทัศน์และของเล่น

กางนี้ใช้เลนส์ ๑5 มม.



ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ เตชะสมานนท์



บทที่ ๑ การถ่ายวีดิทัศน์และของเล่น

กางนี้ใช้เลนส์ 50 มม.



ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ เตชะสมานนท์

เห็นไหมครับ
ชีวิตด้านหลังเริ่มใหญ่ขึ้นแล้ว



บทที่ ๑ การถ่ายวีดิทัศน์และของเล่น

กางนี้ใช้เลนส์ 70 มม.



ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ เตชะสมานนท์



บทที่ ๑ การถ่ายวีดิทัศน์และของเล่น

ทั้งที่ตุ๊กตาคือที่เดิมเลย
แต่เราเอาหลังแล้วซูมเข้าไป



ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ เตชะสมานนท์

เห็นไหมครับ
ขี้น้องๆ ซูมเข้าไปมากเท่าไร
ขนาดของตัวก็ยิ่งใหญ่ขึ้นเท่านั้น



บทที่ ๑ การถ่ายวีดิทัศน์และของเล่น

แต่แบบนี้
อาจใหญ่เกินไปครับ...



ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ เตชะสมานนท์



บทที่ ๑ การถ่ายวีดิทัศน์และของเล่น

ลองมาก็คืออย่างเน้นหันเอียงครับ

กางนี้ใช้เลนส์
15 มม. ฉากหลัง
รั้งจนจะแก้หายไปแล้ว



ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ เตชะสมานนท์



บทที่ ๑ การถ่ายวีดิทัศน์และของเล่น

เห็นไหมครับ
เราเห็นฉากหลังชัดขึ้นแล้ว

กางเดียวกัน มุมเดียวกัน
แบบไม่ได้ขยับไปไหน
แค่เปลี่ยนเป็นเลนส์ 70 มม.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ เตชะสมานนท์



บทที่ ๑ การถ่ายวีดิทัศน์และของเล่น

เอาละ เวลาไปเที่ยว
น้องๆ คงเคยเจออีกปัญหานึง
นั่นคือชอบเอากล้อง
เข้าไปใกล้แบบมากเกินไป
คิดว่ากางออกมา
จะเป็นอย่างไรครับ ?

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ เตชะสมานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๑๑ การถ่ายภาพทิวทัศน์และท้องฟ้า



ฉากหน้าไม่จำเป็นต้องเป็นต้นไม้เสมอไปนะครับ อาจเป็นรั้ว สะพาน แม่น้ำ หรืออะไรก็ได้ ที่จะทำให้ออกมามีความลึกมากขึ้น



ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมธรรม์

บทที่ ๑๑ การถ่ายภาพทิวทัศน์และท้องฟ้า

อีกปัญหาหนึ่งที่มีจะเจอบ่อยมาก เวลาถ่ายภาพวิว โดยเฉพาะถ้ามีแสงระยิบระยับเข้ามาในภาพ



เคียร์นี่มาจึงจอด ลองถ่ายให้ดูนะครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมธรรม์

บทที่ ๑๑ การถ่ายภาพทิวทัศน์และท้องฟ้า

แก้ปัญหาโดยใช้วิธีปรับชัดเซตแสง ในกล้องให้สว่างขึ้นครับ



นี่ก็คือภาพที่มีคนเดินไปครับ

แก้จางตามระยิบระยับในภาพ ทำให้เครื่องชัดแสงทำงานผิดปกติ



ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมธรรม์

บทที่ ๑๑ การถ่ายภาพทิวทัศน์และท้องฟ้า



ปกติ +1





ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมธรรม์

บทที่ ๑๑ การถ่ายภาพทิวทัศน์และท้องฟ้า

สรุปนะครับ

1. ภาพวิวทิวทัศน์และเส้นของน้ำ ควรจะตรงและหาฉากหน้า เพื่อให้ภาพมีมิติ
2. ภาพท้องฟ้า ควรซูมไปที่จะประมาณ 50 มม. และถอยกล้อง เพื่อให้วิวด้านหลังใหญ่ขึ้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมธรรม์

บทที่ ๑๑ การถ่ายภาพทิวทัศน์และท้องฟ้า

แบบฝึกหัดที่ขบขบที่ ๑

ให้นักเรียนถ่ายภาพวิวทิวทัศน์รอบๆ โจงเขียบ

- ให้นักเรียนชมน้ำตรง
- หาฉากหน้าเช่น ต้นไม้ คีกรเขียบ จะเบี่ยง โด๊ะ หรือพุ่มไม้ เพื่อให้ภาพมีมิติ
- ชดเชยแสงให้ถูกค้อง




ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกศลชัย เกษมธรรม์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภ งามปานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภ งามปานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภ งามปานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภ งามปานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภ งามปานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภ งามปานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภ งามปานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภ งามปานี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เกษมพานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เกษมพานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เกษมพานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เกษมพานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เกษมพานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เกษมพานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เกษมพานี



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิตติชัย เกษมพานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะเชิงนิเวศนิยมเป็นแนวทาง Art, Eco, Life, Education และยังมีวิถีชีวิตที่ใส่ใจ ประจําปีงบประมาณ ๒๕๖๑

บทที่ ๑ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

จุดประสงค์ ให้นักเรียนรู้จักการเลือกใช้เรื่องราวที่เหมาะสมในการถ่ายทอดของเล่น

บทที่ ๑ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

เห็นไหมครับ เหมือนโฆษณาขายของเลย...

น้องรัฐไหมครับ ว่าเรื่องที่สำคัญมากที่สุดสำหรับการถ่ายทอดของเล่น คือ "การสร้างเรื่องราว" นั่นเองครับ

เพราะถ้าจับตุ๊กตามาขยับเขยื้อน ก็เหมือนของเล่นคามันทั้งตัวไป

ผู้จัดทำ: ศาสตราจารย์ ดร. ภัททิยา ภาณุธรรม

บทที่ ๑ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

อย่างแรกสำหรับ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น คือ "หาสถานที่" ครับ

เราต้องดูว่าของเล่นชิ้นนั้น แต่งตัวอย่างไร และควรนำไปวาง ที่สถานที่แบบไหน

ลองดูตัวอย่างจากปี๊ แบบแบบบ้านเร่ครับ

ผู้จัดทำ: ศาสตราจารย์ ดร. ภัททิยา ภาณุธรรม

บทที่ ๑ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

บทกวีใตเงาแก้วว่าไม้ดิ่งนั้นสถานที่ที่ใครจะเป็นทะเล หรือสระว่าไม้ดิ่งครับ

ควรมีอุปกรณ์ประกอบฉาก เช่นเก้าอี้ชายหาดครับ

ผู้จัดทำ: ศาสตราจารย์ ดร. ภัททิยา ภาณุธรรม

บทที่ ๑ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

นี่ก็เหมือนกันครับ ถ่ายริมทะเลให้เข้ากับชุดของตุ๊กตา

ผู้จัดทำ: ศาสตราจารย์ ดร. ภัททิยา ภาณุธรรม

บทที่ ๑ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

แค่ผมเป็นแคระออก แต่งตัวปกคลุมเป็นริมทะเล ก็ดูแปลกๆ ไหมครับ ?

ผู้จัดทำ: ศาสตราจารย์ ดร. ภัททิยา ภาณุธรรม

บทที่ ๑ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

ถ้าอย่างนั้น ลองดูว่า ตุ๊กตาคะรอดควรถ่ายยังไง

1.2.2. ไม้...

ผู้จัดทำ: ศาสตราจารย์ ดร. ภัททิยา ภาณุธรรม

บทที่ ๑ การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

ใช่แล้วบนต้นไม้แน่นอน

เห็นไหมครับ ดูเหมาะกันขึ้นเยอะเลย

น้องา ลองคิดว่าตุ๊กตาคะรอดควรอยู่ที่ไหนครับ ?

ผู้จัดทำ: ศาสตราจารย์ ดร. ภัททิยา ภาณุธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสือ การสร้างเรื่องราวให้ตนเอง

แค่อ่างไรก็ตาม ควรเลือกรูปร่าง
ให้เหมาะสมกับละครับ ว่าเราต้องการ
เห็นฉากหลังซัก หรือเบลอนฉากไหน

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมธานี

บทสือ การสร้างเรื่องราวให้ตนเอง

อย่างกานนี้บอกให้เห็นว่า
ครอบครัวมาที่เขากันแคร์บ
เผื่อฉากหลังให้เหมาะ
กับเลื้อย้าของตุ๊กตา

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมธานี

บทสือ การสร้างเรื่องราวให้ตนเอง

มีมอเกอรไซส์ชอนบุก
เพื่อให้เข้ากับเลื้อย้าที่มีได้
เล่าเรื่องเหมือนทหาร ในยุคสงคราม

เนื่องจากเลื้อย้าของโม
เป็นนักบินบังคับหุ่นแคร์บ ก็เลย
เลื้อย้าใช้ฉากหลังเป็นต้นขมหลวง

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมธานี

บทสือ การสร้างเรื่องราวให้ตนเอง

แค่เปลี่ยนท่าและองค์ประกอบใหม่

กานนี้จักทำใหม่
ปรับสีให้ดูเงางา ก็ดูเหมือน
เป็นการครอบคนรักรูปเช่นกัน

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมธานี

บทสือ การสร้างเรื่องราวให้ตนเอง

การปรับสีนี้องศาสามารถ
ปรับได้เองในกล้อง
จากเมนู WDR(White Balance)
นะครับ

ลองดูความก้ออย่างนี้เด

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมธานี

บทสือ การสร้างเรื่องราวให้ตนเอง

หรือบางที่ไม่ต้องใช้สถานการณ์
แต่ใช้อุปกรณ์ประกอบฉาก
มาเล่นได้ เช่น

เมมอาน้ำอากาศ
ของ IDON MAN มาถือ
เพื่อสื่อว่า จจริงแล้ว
ผมเป็น IDON MAN

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมธานี

บทสือ การสร้างเรื่องราวให้ตนเอง

เอาละครับ
เลื้อยเมมออริบายก้อบัง
เบ็งได้ออกมาแสดง
ในบทสุดท้ายเองครับ ฮือฮา...

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมธานี

บทสือ การสร้างเรื่องราวให้ตนเอง

เทพโมมครับ ?

เมื่อเราเลื้อยของเล่นที่จะกานแล้ว
ก็ต้องเรื่งราวของก้อละครับนั้นก้อ
อย่าง IDON MAN มักจะเน้น
เรื่องความเท่ ก็ต้องก่าบในลุเทพ
เป็นฮีโร่ที่เก่งกาจและครับ

ผู้ร่วมศาสตราจารย์กิติติชัย เกษมธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมทานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมทานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมทานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมทานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมทานี่



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ เกษมทานี่

ภาพที่ 6.1 เนื้อหาของบทเรียนทั้ง 8 บท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Bloom, B.S., Madavs, G.F. and Hastings, J.T. (1981). *Evaluation to Improve Learning*. New York: Mc Graw- Hill Book. Company.

Bloom, Benjamin Samnel. (1972). *Taxonomy of Educational Objectives*. New York: David Mckay.

Cho, Boo-Kyung; & Kim, Jeongjun. (1999). The Improvement of Children's Creativity through Korean Picture Books. *Childhood Education*. 75. Retrieved October 19, 2008, from <http://www.questia.com>

Gagne, R. (1985). *The Conditions of Learning* (4th.). New York: Holt, Rinehart & Winston.

Efthimia, B. and Michael, L. (2007) *Langford's Advanced Photography*, 7thed, Focal press.

Excell, L. (2011) *Wildlife Photography: From Snapshots to Great Shots*, Peachpit Press.

Freeman, J. (2007) *Collins Digital SLR Handbook*, London: HarperCollins Publishers.

Frost, L. (2007) *Lee Frost's Landscape Photography*, David & Charles.

Hicks. N. (2006) *The Digital SLR Bible*, Cincinnati, David & Charles.

Hough, Ruth A.; & et al. (1987, November). Tell Me a Story: Making Opportunities for

Elaborated Language in Early Childhood. *Young Children*. 43(1): 6-12. Retrieved

April 30, 2010, from <http://eric.ed.gov/ERICWebPortal/custom/portles/record>

Details/detailmini.jsp?_nfpb=true&_ERICExtSearch_SearchValue_0=EJ363916&

ERICExtSearch_SearchType_0=no&accno=EJ363916

London, B., Upton, J., Kobre, K and Brill, B (2002) *Photography*. 7thed. New Jersey: Pearson Education, Inc.

Michael, L. Anna, F. & Richard, S, S., 2007. *Langford's Basic Photography, The guide for serious photographers*. 8th ed. Focal Press

Wellhousen, Karyn. (1993, December). Eliciting and Examination Young Children's

Storytelling. *Journal of Research in Childhood Education*. 7(2): 62-66. Retrieved

May 14, 2010, from <http://www.informaworld.com/smpp/content-content=>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

a916533585&db=all

กิตติชัย เกษมศานต์. (2553). พื้นฐานการถ่ายภาพ. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กิตติชัย เกษมศานต์. (2556). ภาพถ่ายประกอบนิตยสาร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กล่อมจิตต์ พลายเวช. (2549). หน่วยที่ 1 วรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. ใน เอกสารการสอนชุด ศึกษาวรรณกรรมและลีลาคดีระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1-7. หน้า 1-55. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กรรณิการ์ ภิระสังวร. (2545). การศึกษาพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลสถานสงเคราะห์เด็กบ้านราชวิถีที่รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากภาพ. ปริญญาโท คศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เกริก ยूनพันธ์. (2543). การออกแบบและเขียนภาพประกอบสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ขวัญฟ้า รังสิยานนท์. (2531). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้จากการฟังนิทานด้วยการเล่าโดยใช้หุ่นกับรูปภาพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คำแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรี 23 สิงหาคม 2554 (2554). สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา

จินตนา ไบกาชฎี. (2534). การจัดหาหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

จวีร์วรรณ กินางค์. (2533). การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). ระบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สारวมวลชน

ทาดาชิ มัตซึอิ. (2547). สร้างนิสัยรักการอ่านให้ลูกน้อย. แปลโดย พรอนงค์ นิยมคำ. กรุงเทพฯ: มุลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก.

ทรรศมน ศิริมงคล. (2548). การออกแบบเรขาคณิตในหนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ คศ.ม.(นฤมิตรศิลป์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นพพร ประชากุล. (2542). การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ที่สัมพันธ์กับวิธีการเล่าเรื่องในสื่อมวลชน.
ใน *จินตทัศน์ทางสังคมในภาษาสื่อมวลชน: ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่องในภาพยนตร์*
ละครโทรทัศน์ มิวสิควิดีโอ ข่าว และโฆษณา. หน้า 1-12. กรุงเทพฯ: โครงการสื่อสันติภาพ
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เป็รื่อง กุมท. (2519). *เทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

ปรีดา ปัญญาจันทร์; และ ชีวัน วิสาสะ. (2548). *เล่านิทานอย่างไรให้สนุก*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ:
แพรวเพื่อนเด็ก.

ไพโรจน์ ตีรณธนากุล, ไพบุลย์ เกียรติโกมล และเสกสรร แย้มพินิจ. (2546). การออกแบบและการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์การสอน
สำหรับ e-Learning. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

พรพรรณ เลหาศิรินาถ. (ม.ป.ป.). *ศิลป์นิยม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มาโนช ชุ่มเมืองปัก. (2547). *การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ตลกไทยยอดนิยมชุด "บุญชู" กับการสร้าง*
สรรค์ของผู้กำกับภาพยนตร์. วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มงคล นามโคตร. (2547). *การใช้หนังสือภาพเพื่อสร้างนิสัยการอ่านของเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้าน*
หนองไม้งาม จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(หลักสูตรและการสอน). นนทบุรี:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2527). *เอกสารประกอบการสอนชุด สื่อการสอนระดับปฐมวัย*
ศึกษา หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยฯ.

มนตรี แย้มกสิกร. (2549). *การวิจัยและทฤษฎีเทคโนโลยีการศึกษา*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

มนต์ชัย เทียนทอง. (2545). การออกแบบและพัฒนาคอร์สแวร์สำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผลิต
ตำราเรียนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ณรงค์ ทองปาน. (2526). *การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ชวนการพิมพ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทรรคมณ ศิริมงคล. (2548). *การออกแบบเรขาคณิตในหนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(นฤมิตรศิลป์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิริยะ สิริสิงห. (2550). *กว่าจะเป็นหนังสือ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วรพงศ์ วรชาติอุดมพงษ์. (2531). *การเปรียบเทียบความชอบและไม่ชอบของเด็กอนุบาลและผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบภาพประกอบหนังสือภาพ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิรุณ ตั้งเจริญ. (2545). *ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ: ทัศนศิลป์ 4 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6*. กรุงเทพฯ: บริษัทการพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

ลัดดา สุขปรีดี ศึกษาเรื่อง "การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง แสงและสี" วารสารศึกษาศาสตร์ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 27-38

สุรเชษฐ์ เวชชพิทักษ์. (2546). *การพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

โสภภาพรณ นามวงศ์ (2550) ศึกษาเรื่อง "ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องหลักการถ่ายภาพเบื้องต้นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง วารสารวิจัยรามคำแหง ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 59-63

สมพร จารุณฎ. (2541). *คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สมชาย ชูชาติ. (2549, มกราคม). *การเล่น: พื้นฐานการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. *วารสารการศึกษาปฐมวัย*. 10(1): 9-18.

สมาคมไทยสร้างสรรค์. (2545). *สร้างเด็กฉลาดด้วยการเล่านิทานอ่านหนังสือ*. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.chomromdek.com/webpage/chomromdek_smart_nov.htm

อำนาจ เย็นสบาย. (2545). *แนวความคิดและการเรียนการสอนวิชาศิลปะศึกษา*. ใน *ศิลปะ: ศิลปะศึกษา*. คณะศิลปกรรมศาสตร์. หน้า 16-18. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.

อมรรัตน์ เรื่องสกุล. (2541). *การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน*.

วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(การหนังสือพิมพ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิริจันทร์ ศรีนวนนัต. (2549). การศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมศิลปะและการเล่าเรียนโดยใช้ภาพประกอบที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ศ.ศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอบรมพื้นฐานการถ่ายภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถม

ผู้เขียนทำเรื่องขออนุญาตทดสอบบทเรียน "พื้นฐานการถ่ายภาพ" เพื่อสอนนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 6 จำนวน 100 คน ที่โรงเรียน แสงหิรัญวิทยา ลาดกระบัง ในวันจันทร์ที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2556 ตั้งแต่เวลา 10.00-15.00 น.



ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

20 กรกฎาคม 2556

เรียนท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา

เรื่อง ขออนุญาตเข้าไปอบรมพื้นฐานการถ่ายภาพให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วันที่ 5 สิงหาคม 2556

ข้าพเจ้า ผศ. กิตติชัย เกษมสานต์ อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาศิลปะ สาขาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้ทำงานวิจัยในหัวข้อ "การผลิตสื่อการสอนวิชาพื้นฐานการถ่ายภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถม" โดยได้รับทุนวิจัยจากสำนักงานวิจัยแห่งชาติปีงบประมาณ 2555 ซึ่งข้าพเจ้าได้ผลิตสื่อการสอนทั้งหมด 8 บทโดยออกแบบให้ใช้กับคอมพิวเตอร์ หรือแท็บเล็ต เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเข้าไปอบรมนักเรียนชั้น ป.6 ในเรื่อง "พื้นฐานการถ่ายภาพ" ในวันจันทร์ที่ 5 สิงหาคม โดยข้าพเจ้าและทีมงานซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปี 2 และ 3 จำนวน 10 คนจะสอนด้านแท็บเล็ตและคอมพิวเตอร์จำนวน 4 เครื่อง และกล้อง DSLR จำนวน 8 ตัวโดยแบ่งนักเรียน ออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 จำนวนนักเรียน 50 คน ตั้งแต่เวลา 10.00 น. - 12.00 น.

กลุ่มที่ 2 จำนวนนักเรียน 50 คน ตั้งแต่เวลา 13.00 น. - 15.00 น.

โดยเนื้อหาการสอนที่จัดทำขึ้น ใช้ศึกษาในกรณีจำเป็น เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจในเนื้อหา และใช้หัวข้อที่นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติเวลาถ่ายภาพได้ในชีวิตจริง โดยบทเรียนมีทั้งสิ้น 8 บทดังนี้:

บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพ, บทที่ 2 องค์ประกอบสำหรับการถ่ายภาพ, บทที่ 3 การถ่ายภาพหมู่, บทที่ 4 การถ่ายภาพอาหาร, บทที่ 5 การถ่ายภาพดอกไม้, บทที่ 6 การถ่ายภาพวิวทิวทัศน์และท้องฟ้า, บทที่ 7 การถ่ายภาพของเล่น, บทที่ 8 การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น

และทางทีมงานจะมอบ CD สื่อการสอนพื้นฐานการถ่ายภาพชุดนี้ให้กับทางโรงเรียนจำนวน 10 ชุดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจต่อไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ผศ. กิตติชัย เกษมสานต์

081 8633190 ; jockasensarn@gmail.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จดหมายตอบรับอนุญาตให้จัดอบรมพื้นฐานการถ่ายภาพ จากโรงเรียนแสงหิรัญวิทยา



ที่ กท ๕๓๑๑.๒๐/๑๖๔

โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา
๘๖๘ ถนนหลวงพ่าง แขวงพิบูลยาว
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

๒ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง อนุญาตให้อบรมพื้นฐานการถ่ายภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
เรียน ผศ. กิตติชัย เกษมสวนดี

ตามที่ท่านมีหนังสือขออนุญาต อบรมพื้นฐานการถ่ายภาพให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
ของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยา สำนักงานเขตลาดกระบัง ในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ นั้น

โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ท่านและทีมงาน มาให้ความรู้ด้านการถ่ายภาพ
กับนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงอนุญาตให้ท่านและ
ทีมงาน เข้าอบรมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐-๑๕.๐๐ น.

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุจิตรา สุขมานันท์)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา

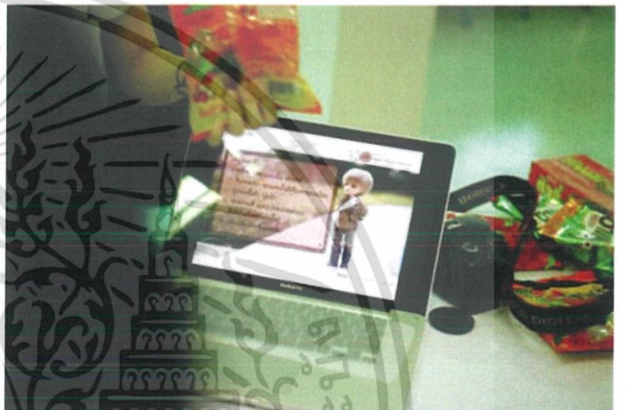
โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา
โทร ๐๒-๓๖๔ ๘๓๙๘

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเบื้องหลังการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน แสงหิรัญวิทยา ลาดกระบังวันจันทร์ที่ 5 สิงหาคม 2556 โดยผู้เขียนและทีมงานซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาสาขาการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 3 และ 4 จำนวน 12 คน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานภาพถ่ายก่อนและหลังการเรียน

ก่อนการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน



1/80 sec at f / 3.2

1/60 sec at f / 5.0

1/50 sec at f / 5.0



1/50 sec at f / 4.5

1/50 sec at f / 4.5

1/80 sec at f / 5.6



1/50 sec at f / 5.6

1/20 sec at f / 5.6

1/30 sec at f / 5.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 1 แสงสำหรับการถ่ายภาพคน



1/100 sec at f / 5.0



1/200 sec at f / 4.0

1/100 sec at f / 4.5



1/200 sec at f / 4.0

1/200 sec at f / 4.0



1/200 sec at f / 5.0



1/200 sec at f / 5.6



1/200 sec at f / 5.6



1/200 sec at f / 5.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 2 องค์ประกอบสำหรับการถ่ายภาพคน



1/45 sec at f / 3.5

1/60 sec at f / 4.0

1/30 sec at f / 8.0



1/45 sec at f / 8.0

1/180 sec at f / 2.8

1/50 sec at f / 2.0



1/50 sec at f / 2.0

1/50 sec at f / 1.8

1/50 sec at f / 2.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 2 องค์ประกอบสำหรับการถ่ายภาพคน



1/350 sec at f / 8.0

1/350 sec at f / 8.0

1/125 sec at f / 2.8



1/80 sec at f / 2.8

1/125 sec at f / 2.8

1/125 sec at f / 2.8



1/100 sec at f / 2.8

1/125 sec at f / 2.8

1/800 sec at f / 2.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 3 การถ่ายภาพหมู่



1/250 sec at f / 3.2

1/250 sec at f / 3.2

1/250 sec at f / 3.2



1/250 sec at f / 3.5

1/13 sec at f / 4.5

1/10 sec at f / 2.8



1/30 sec at f / 2.8

1/60 sec at f / 5.6

1/400 sec at f / 2.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 3 การถ่ายภาพหมู่



1/500 sec at f / 5.0



1/640 sec at f / 5.0



1/500 sec at f / 5.0



1/500 sec at f / 4.5



1/500 sec at f / 2.8



1/160 sec at f / 2.8



1/400 sec at f / 2.8



1/320 sec at f / 2.8



1/125 sec at f / 8.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 4 การถ่ายภาพอาหาร



1/60 sec at f / 4.5

1/15 sec at f / 2.5

1/80 sec at f / 4.0



1/80 sec at f / 2.5

1/125 sec at f / 5.0

1/125 sec at f / 5.0



1/40 sec at f / 2.5

1/80 sec at f / 3.5

1/40 sec at f / 2.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 4 การถ่ายภาพอาหาร



1/1250 sec at f / 2.8



1/500 sec at f / 2.2



1/500 sec at f / 2.2



1/1600 sec at f / 2.8



1/1600 sec at f / 2.8



1/500 sec at f / 2.2



1/500 sec at f / 2.2



1/500 sec at f / 2.2



1/1600 sec at f / 2.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 5 การถ่ายภาพดอกไม้



1/1000 sec at f / 2.8

1/1000 sec at f / 2.8

1/90 sec at f / 2.8



1/50 sec at f / 2.0

1/50 sec at f / 2.5

1/50 sec at f / 2.5



1/50 sec at f / 2.8



1/50 sec at f / 2.0

1/50 sec at f / 2.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 5 การถ่ายภาพดอกไม้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 6 การถ่ายภาพวิวทิวทัศน์และท้องเขียว



1/200 sec at f / 10

1/125 sec at f / 11

1/800 sec at f / 18



1/400 sec at f / 14

1/1000 sec at f / 20

1/800 sec at f / 16



1/250 sec at f / 14

1/1600 sec at f / 22

1/320 sec at f / 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 6 การถ่ายภาพวิวทิวทัศน์และท้องเที่ยว



1/250 sec at f / 14

1/200 sec at f / 14

1/800 sec at f / 20



1/1250 sec at f / 22

1/1000 sec at f / 20

1/1000 sec at f / 20



1/250 sec at f / 11

1/250 sec at f / 10

1/1600 sec at f / 22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 7 การถ่ายภาพของเล่น



1/200 sec at f / 2.8

1/125 sec at f / 5.0

1/200 sec at f / 5.0



1/800 sec at f / 4.0

1/500 sec at f / 4.0

1/4 sec at f / 5.6



1/5 sec at f / 5.6

1/4 sec at f / 5.6

1/1000 sec at f / 3.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 7 การถ่ายภาพของเล่น



1/500 sec at f / 7.1



1/1250 sec at f / 3.5



1/1250 sec at f / 3.5



1/1000 sec at f / 3.5



1/2000 sec at f / 2.8



1/1600 sec at f / 2.8



1/1000 sec at f / 4.0



1/1000 sec at f / 4.0



1/1000 sec at f / 4.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 8 การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น



1/125 sec at f / 2.8

1/125 sec at f / 2.8

1/10 sec at f / 3.5



1/25 sec at f / 3.5

1/125 sec at f / 2.8

1/60 sec at f / 5.6



1/60 sec at f / 5.0

1/100 sec at f / 4.5

1/200 sec at f / 4.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังการเรียน

ผลงานของนักเรียน บทที่ 8 การสร้างเรื่องราวให้ของเล่น



1/250 sec at f / 8.0

1/160 sec at f / 3.5

1/80 sec at f / 2.8



1/80 sec at f / 2.8

1/250 sec at f / 5.0

1/320 sec at f / 4.5



1/800 sec at f / 4.5



1/100 sec at f / 4.5



1/200 sec at f / 5.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

1. การเผยแพร่ทาง CD สื่อการสอน

ผู้เขียนได้จัดทำ CD สื่อการสอน “พื้นฐานการถ่ายภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถม” ซึ่งบรรจุไฟล์ภาพและไฟล์ Powerpoint สำหรับการสอนผ่านคอมพิวเตอร์และแท็บเล็ต โดยได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทาง Facebook ของผู้เขียนที่ชื่อ “Big Bangkok กรุงเทพฯ เมืองใหญ่” เพื่อประชาสัมพันธ์ให้โรงเรียน มหาวิทยาลัย หน่วยงาน องค์กร ที่สนใจสั่งซื้อที่อยู่เพื่อจัดส่งต่อไป



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รายชื่อโรงเรียนและหน่วยงาน ที่ผู้เขียนจัดส่ง CD สื่อการสอน จำนวน 100 ชุด ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2556		
1. ครูอรวรรณ ทองเลิศ โรงเรียน คันทนายาว	2. นายสุทธิพงษ์ ภาคทอง กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนเบญจมราชา อนุสรณ์	3. ครูวิัญญา บุรินทร์รัตน์ โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย
4. ครูศิษฐวุฒ จันทกรานต์ กลุ่ม สาระศิลปะ โรงเรียนมหาวิทยาลัย จังหวัดสงขลา	5. ครูแบ่ง ภัทริยา จันทร์เพ็ญ อนุบาล เปล่งประสิทธิ์	6. นิสารัตน์ ปุณณรักษ์ องค์การบริหารส่วนตำบลลำ โพ
7. นายเอกพล วิภพภัทร วิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่	8. ห้องสมุดโรงเรียนบางเสด็จ วิทยาคม จังหวัดอ่างทอง	9. ครูศิริรัตน์ สระแก้ว ร.ร.แย้ม จาดวิชชานุสรณ์
10. ห้องสมุดโรงเรียนปัญญา ประทีป จังหวัดนครราชสีมา	11.นางสาวมณฑารพ สิงห์โตเกษม โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	12. นางสาวณัฏวิภา พชรโรทัย
13. ครูฉัตรกุล บุญเคลิ้ม กลุ่ม สาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนนวม มินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า	14. รวิพร โชติพิณฑุ ฝ่ายพัฒนาสังคมและ สิ่งแวดล้อม ธนาคารอมลสิน	15. พีร เพ็ชรทองคำ โรงเรียน วิวัฒน์วิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. รติตา ไกรเทพ รร.วิเชียรมาตุ 3 จ. ตรัง	17. นายจ๋านงค์ แก้วสองสี (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไสยาสน์)	18.อาจารย์ชอพิยะห์ เรือง ปราชญ์โรงเรียนอิสลามศรี อยุธยามูลนิธิ จ. พระนครศรีอยุธยา
19. นางสาวเมทินี ปัญญาฟู แผนก วิชาเทคโนโลยีศิลปกรรม วิทยาลัย อาชีวศึกษาเชิงทราย	20. อ.บุญส่ง ประจิด โรงเรียนประทาย ต.ประทาย อ.ประทาย จ.นครราชสีมา	22.นายธีรารัฐ ปัทมวิบูลย์ บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน)
23. อ.สุธาสินี สัตย์เจริญ งานแนะแนว โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน	24. บุญเลิศ อรุณพิบูลย์ ฝ่ายบริการ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีแห่งชาติ	25.นาย พรวงกูร เรืองศรี ช่างภาพฝ่ายรายการ ฝ่ายผลิต รายการ(ช่างภาพ) บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด
26. นายปิยะพงษ์ ชินเดช สำนักอนุรักษ์ วิจัย และการศึกษา องค์การสวนสัตว์ ในพระบรม ราชูปถัมภ์	27.โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตร ศาสตร์โครงการการศึกษาพหุ ภาษา	28. ณัฐวิภา รักษาทรัพย์ สำนักคอมพิวเตอร์ ม.บูรพา
29. นส. รัชณี ทิพย์ประสงค์ ผอ. โรงเรียนเกื้อกูลบริหารศาสตร์ เชิงทราย	30. นางสาวณภัทร ไตรวรรณเกษม ชมรมถ่ายภาพโรงเรียนมาแตร์เดอี	31. คุณปาริชาติ อำพนพนา รัตน์ โรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ก
32. Mr. Sumate Auswasilawasukul Thai- German Institute.	33. นศพ.ธนัตถ์ เจริญผล ชมรม ถ่ายภาพศิริราช โรงพยาบาลศิริราช	34. ห้องสมุดโรงเรียนนาวิวิธ จ. ราชบุรี
35. ห้องสมุดโรงเรียนเบญจมราชู ทิศ ราชบุรี	36. ชมรมบรรณารักษศาสตร์ ภาควิชา บรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	37.สุธาวดี อรรถปิยะพันธุ์ โรงเรียนพินเลนนิงคิตส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

38. นายณัฏพงษ์ ศิริเมฆ วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์	39. อาทิตยา บุญเกิด (ครูโรงเรียนवास เทวี)	40. ครูสันต์ รั้งสรรค์ โรงเรียนบ้านท่าชะมวง จังหวัดสตูล
41. ปาลิกา ศรีสารากร ฝ่าย วิชาการ รร.ตรุณราชบุรี	42. นัทธ์ชนันท์ ธนังควิศิษฎ์ สถานศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์	43. ภัทริยา จันทร์เพ็ญ อนุบาลเปล่งประสิทธิ์
44. อ.กัลยา อินทรีย์ คณะทันต แพทยศาสตร์ มธ.ศูนย์รังสิต	45. นายถิรวัจน์ อะกะเรื่อน สาขางาน อิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเอเชีย	46. นางสาวยลรดี วรารักษ์ สกุล ชมรมถ่ายภาพโรงเรียน ขอนแก่น วิทยายน
47. นางสาวนภาพร เลิศอำนวยโชค สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง	48. นายเจนณรงค์ รุ่งเรือง บริษัท เจ. ไอ. เอ็ม. โมเดลลิง เอเจนท์ จำกัด แผนกถ่ายภาพและตัดต่อ	49. วัฒนา ตริ่มรรคา โรงเรียน พระวรสาร จ.ลพบุรี
50. นายธัญชัย ไชยทองพันธ์ ชมรมศิลปะการถ่ายภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	51. คุณจินตนา จอบุญ รายการก่อน จะถึงจันทร์ ฝ่ายผลิตรายการ ASTV	52. ชีระพล พงษ์สุทธิมนัส ผู้จัดการแผนกขาย ต่างประเทศ บริษัท ร็อกเว็ค จำกัด (มหาชน)
53. ครู สิทธิพร มาสันเพ็ยะ ชมรม ถ่ายรูปโรงเรียนปลูกปัญญา จ. นครราชสีมา	54. คุณครูจิตภา อุลบาน โรงเรียน บ้านท่ากรวด จ.ลพบุรี	55. อ.วัฒนา เจริญชัยนพกุล อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ถ่ายภาพ และหน้ ส้น มหาวิทยาลัยเกษม บัณฑิต
56. รสรินทร์ แซ่อึ้ง โรงเรียน อนุบาลปาลินา	57. นายณัฏพงษ์ ศิริเมฆ วิทยาลัย เทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์	58. คุณครูสุรกานต์ ตะห์ลัน (ชมรมเด็กหลังเลนส์) โรงเรียน พระฤทัยคอนแวนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

59. น.ส.วันวิสาข์ สุนทรกิจเสนีย์ โรงเรียนโพธิสารพิทยากร	60. พันตรีหญิง กัญญิภาคองตาล กรมการสัตว์ทหารบก	61. เจษฎาภรณ์ แสงสุข (รร. กวดวิชา ปรานต์วิทย์)
62. ณัฐพงศ์ วรพิวุฒิ ผู้จัดการส่วน งานสนับสนุนการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีกับธุรกิจสำนักวิจัย และ พัฒนา สำนักงานพัฒนาธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การ มหาชน)	63. ว่าที่ร้อยตรีมงคล พิษณุเดชา โรงเรียนเซนต์ยอแซฟยานนาวา	64. ชมรมคาทอลิก Abac
65. อ.ณัฐนิชา ไชยวรรณ โรงเรียนวชิรวิทย์ ฝ่ายประถม จ.เชียงใหม่	66. รศ. วินดา นิมมานนท์ ภาควิชาทันตกรรมทั่วไปชั้นสูง คณะ ทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	67. ผศ. พรพจน์ เพ็ญธารทิพย์ ภาควิชาทันตกรรมทั่วไปชั้นสูง คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
68. อ.ปริญญา อมรเศรษฐชัย ภาควิชาทันตกรรมทั่วไปชั้นสูง คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	69. โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา ลาดกระบัง	70. บุคคลากรเจ้าหน้าที่ ที่ เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อ คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง
71. สำนักหอสมุดและศูนย์ สารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต	72. ศูนย์สารนิเทศ วิทยาลัยการ สาธารณสุข อาคารสถาบันจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	73. ศูนย์สารนิเทศทางอาหาร สถาบันคีนคิ้วและพัฒนา ผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
74. ห้องสมุดคณะ วิศวกรรมศาสตร์ สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	75. ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง	76. สถาบันสุขภาพจิตเด็ก และวัยรุ่น
77. หอสมุดเฉลิมพระเกียรติพระ บาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช	78. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	79. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

80. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	81. ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	82. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
83. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัย ทักษิณ	84. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	85. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
86. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัย บูรพา	87. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม	88. หอสมุดและคลังความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล
89. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง	90. ห้องสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง	91. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
92. หอสมุดสาขาวังท่าพระ สำนัก หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย ศิลปากร	93. หอสมุดพระราชวังสนามจันทร์ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย ศิลปากร	94. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
95. สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	96. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี	97. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าพระนครเหนือ
98. สำนักหอสมุดกลาง สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง	99. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	100. สำนักบรรณสารการ พัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบ ริหารศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การเผยแพร่ทาง Facebook

การเผยแพร่ทาง facebook “Big Bangkok กรุงเทพมหานครเมืองใหญ่” เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2556



บทที่	วันที่	ค่าสถิติผู้เข้าชมจาก Facebook
บทนำและบทที่ 1	17 พค. 56	ผู้เข้าชม 6,876 คน, กด like 426, แชร์ 94
บทที่ 2	18 พค. 56	ผู้เข้าชม 6,400 คน, กด like 361, แชร์ 32
บทที่ 3	20 พค. 56	ผู้เข้าชม 7,832 คน, กด like 414, แชร์ 53
บทที่ 4	21 พค. 56	ผู้เข้าชม 7,988 คน, กด like 436, แชร์ 48
บทที่ 5	23 พค. 56	ผู้เข้าชม 6,556 คน, กด like 292, แชร์ 25
บทที่ 6	27 พค. 56	ผู้เข้าชม 7,500 คน, กด like 325, แชร์ 33
บทที่ 7	1 มิย. 56	ผู้เข้าชม 6,532 คน, กด like 214, แชร์ 14
บทที่ 8	4 มิย. 56	ผู้เข้าชม 6,256 คน, กด like 202, แชร์ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การเผยแพร่ทางเว็บไซต์

ผู้เขียนจัดทำบล็อก (Blog) ที่ชื่อว่า BasicPhotoPrimary.wordpress.com ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาทั้ง 8 บท เพื่อเผยแพร่ไปยังผู้สนใจตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2556



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลประวัติผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ - นามสกุล กิตติชัย เกษมสานต์

เพศ ชาย

วันเดือนปีเกิด

25 ธันวาคม 2520

อายุ 35 ปี

สถานภาพ สมรส

ตำแหน่งปัจจุบัน – ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ประวัติการศึกษา

ชื่อย่อปริญญา	สาขา	สถาบันที่จบ	ปีที่จบ
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2)	ภาควิชาศิลปะ สาขาการถ่ายภาพ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	1999
Msc. (Merit – เกียรติ นิยมอันดับ 2),	Marketing (การตลาด)	Brunel University, London	2007
ประกาศนียบัตร	Screenwriting การเขียนบทภาพยนตร์	London Academy of Media, UK,	2007
ประกาศนียบัตร	Documentary Photography ภาพถ่ายสารคดี	London Academy of Media, UK,	2007

ขณะนี้กำลังศึกษาในระดับปริญญาเอกสาขา การวิจัยเพื่อการออกแบบ (Design Research), Brunel University, London (ตั้งแต่ ตุลาคม 2556)

สาขาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) การตลาด, การออกแบบ, การถ่ายภาพ

รางวัลด้านวิชาการ ด้านวิจัย งานสร้างสรรค์ที่ได้รับทุนการศึกษาและทุนวิจัยที่เคยได้รับ

ปี พ.ศ.	ทุนการศึกษาและทุนวิจัย	สถาบันที่ให้
2554	ทุนวิจัยจากเงินรายได้ งบประมาณปี 2554	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2555	ทุนวิจัยจากเงินรายได้ งบประมาณปี 2555	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2555	ทุนวิจัยจากเงินงบประมาณปี 2555	สำนักคณะกรรมการอุดมศึกษา แห่งชาติ
2556	ทุนวิจัยจากเงินงบประมาณปี 2556	สำนักวิจัยแห่งชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รางวัลทางการถ่ายภาพ

- 1995: รางวัลด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพ ฯ ประกวดภาพถ่าย Faces of Bangkok ครั้งที่ 6
- 1995: รางวัลที่ 1, 2 และชมเชย ประกวดภาพถ่ายนักเรียนนักศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 25
- 1996: รางวัลที่ 2 ประกวดภาพถ่ายสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
- 1997: รางวัลด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพ ฯ ประกวดภาพถ่าย Faces of Bangkok ครั้งที่ 7
- 1997: รางวัลที่ 1 ประกวดภาพถ่ายประจำปีสวนหลวง ร.9
- 1997: รางวัลชมเชย ประกวดภาพถ่าย Canon Asia-Pacific Photo contest 1997
- 2007: รางวัลชมเชย ประกวดภาพถ่าย Blythe World Photo Contest 2007

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบรรยายทางการถ่ายภาพ

- 2009 - การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลเบื้องต้น มูลนิธิชัยพัฒนา ในโครงการภัทรพัฒน์
- 2010 – เทคนิคการถ่ายภาพ Blacklight ด้วยกล้อง Hasselblad H4D, บริษัทซีอีโรมาร์เก็ตติ้ง (ผู้แทนจำหน่ายกล้อง Hasselblad ในประเทศไทย)
- 2011, 2013 – Workshop การถ่ายภาพเบื้องต้นสำหรับบุคคลทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2012 - 2013 - วิทยากรแนะนำแนวการศึกษาต่อในคณะทางด้านศิลปะ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2013 - องค์กรประกอบของการถ่ายภาพและกรณีศึกษา Social Media: Big Bangkok วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลงานวิจัย/ งานสร้างสรรค์

ผลงานวิจัย/ งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ระดับชาติและนานาชาติ)

1. “การสร้างแบรนด์หรือชื่อเสียงที่ดีของมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อความภักดีต่อมหาวิทยาลัยของนักศึกษา: กรณีศึกษากลุ่มนิเทศศิลป์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” (The influence of University’s branding or reputation on customer loyalty: the case of Communication Arts and Design Department, KMITL) ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2553: ทุนวิจัยส่วนตัวโดยได้รับการสนับสนุนจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. “สำรวจความต้องการและทัศนคติของธุรกิจเพื่อพัฒนาหลักสูตรของสาขาการถ่ายภาพกลุ่มวิชานิตศิลป์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” (Identifying needs and attitude of business for Curriculum development of Photography program, Communication Arts and Design Department, KMITL) ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2554: ทุนวิจัยจากเงินรายได้งบประมาณปี 2554
3. “Strategic factors for successful e-commerce in the retailing” (ภาษาอังกฤษ) ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2555: ทุนวิจัยส่วนตัว
4. “การสำรวจความต้องการ และทัศนคติของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียน กลุ่มวิชานิตศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” (Identifying needs and attitudes of high school students who attend Communication Arts and design program, Architecture department, KMITL) ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2555: ทุนวิจัยจากเงินรายได้งบประมาณปี 2555
5. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยของนักเรียนมัธยมปลายในกรุงเทพมหานคร” (Factors influencing Bangkok's high school students to study in public university) ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ฉบับที่ 16 พ.ศ. 2556: ทุนวิจัยจากสำนักคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2555
6. “การผลิตสื่อและประเมินผลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานครสำหรับเยาวชน”(Media Development and Evaluation to Promote Cultural Tourism in Bangkok for youth) ทุนวิจัยจากสำนักวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2556
7. “การพัฒนาและประเมินผลบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “พื้นฐานการถ่ายภาพ” ตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเยสำหรับนักเรียนชั้นประถม” (The Development and Evaluation for Computer-Assisted Instruction in “Basic Photography” from Gagne's Instructional Model for Primary School) ทุนวิจัยจากสำนักวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2556

ประสบการณ์การพิจารณาบทความวิจัย

1. คณะกรรมการจัดทำวารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ผู้อ่านพิจารณาบทความวิจัย วารสารวิชาการอารยธรรมศึกษาโขง-สาละวิน มหาวิทยาลัยนเรศวร (Mekong-Salween civilization studies Naresuan university)
3. ผู้อ่านพิจารณาบทความวิจัย ในการประชุมวิชาการ “ศิลปากรวิจัย ครั้งที่ 7” สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานวิชาการ

1. ตำราเรียนวิชา “การถ่ายภาพเบื้องต้น”, (2553), คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ กลุ่มวิชานิตศศิลป์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ตำราเรียนวิชา “ภาพถ่ายประกอบนิตยสาร”, (2556), คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ กลุ่มวิชานิตศศิลป์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้